NR. 2/AUGUST 2026
PIATRA-NEAMȚ

ȘCOALA GIMNAZIALĂ DUMBRAVA ROȘIE, NT

CRESCENDO

Revista școlii noastre – știri, idei și povești din clasă.



O EDUCAȚIE AUTENTICĂ

NIVEL PREȘCOLAR-PRIMAR-GIMNAZIAL









ÎN ACEASTĂ EDIȚIE

- MESAJUL DIRECTORULUI
- SCOPUL EDIȚIEI
- EVENIMENTE
- INTERVIURI
- PASTILA DE ISTORIE
- CURIOZITĂȚI
- SPORT ȘI LIFESTYLE
- ARIPI CREATIVE

Str. Dumbravei, Nr. 71,
Dumbrava Roșie, Neamț
https://scldr.ro/

BȘPrint, Piatra-Neamț

CUPRINS

MESAJUL DIRECTORULUI.....3

SCOPUL ACESTEI EDIȚII.....4

ACTIVITĂȚI ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE.....5
- Excursii și vizite educative
- Ateliere și cluburi (artă, sport, teatru, muzică).
- Fotografii și comentarii elevi și profesori.

CONCURSURI ȘI OLIMPIADE ȘCOLARE.....11

ARTICOLE ALE CADRELOR DIDACTICE.....24
- Metode de predare inovative.
- Experiențe și sfaturi pentru elevi și părinți.
- Rubrica „O zi din viața unui profesor”.

INTERVIURI - ELEVI EXCEPȚIONALI.....38
- Elevi remarcabili.
- Profesori inspirațională.
- Absolvenți care revin cu sfaturi și povești.

RECOMANDARE DE LECTURĂ.....42
- „Copiii căilor ferate”, de Edith Nesbit
- „Fahrenheit 451”, de Ray Bradbury

SPORT ȘI LIFESTYLE.....43

RUBRICA „ARIPI CREATIVE”.....44
- Poezii, desene, benzi desenate.
- Mini-reportaje sau eseuri.
- Fotografii de la activități artistice.

MULȚUMIRI ȘI RECUNOAȘTERI.....52

MESAJUL DIRECTORULUI

Dragi elevi, școala este mai mult decât locul în care dobândiți cunoștințe. Este spațiul în care vă descoperiți pasiunile, vă formați caracterul, învățați să aveți încredere în propriile forțe și vă pregătiți, pas cu pas, pentru viitor. Vă îndemn să priviți fiecare experiență, fiecare activitate și fiecare provocare ca pe o oportunitate de a deveni mai buni.

Aveți curajul să întrebați, să încercați, să greșiți și să o luați de la capăt. Descoperiți ceea ce vă face unici și cultivați acele valori care vă vor însoți întreaga viață: **respectul**, **responsabilitatea**, **perseverența**, **sinceritatea** și **grija** față de cei din jur. Prin voi, prin alegerile și prin implicarea voastră, școala prinde viață și își împlinește adevărata menire. Viitorul începe cu ceea ce alegeți să construiți astăzi.

Dragi părinți, educația unui copil se construiește printr-un parteneriat bazat pe **încredere**, **comunicare** și **responsabilitate**. Fiecare copil are propriul ritm de dezvoltare, propriile aptitudini, visuri și nevoi, iar misiunea noastră este să îi oferim cadrul în care să se simtă în siguranță, apreciat și încurajat să evolueze.

Dragi colegi, responsabilitatea pe care o avem este una dintre cele mai frumoase și, în același timp, una dintre cele mai exigente: aceea de a contribui la formarea unor oameni. Niciunul dintre noi nu poate îndeplini singur această misiune. Rezultatele durabile se nasc din colaborare, respect reciproc, profesionalism și din disponibilitatea de a ne sprijini unii pe ceilalți.

Elevi, părinți și profesori, formăm împreună aceeași comunitate. Prin încredere, respect și implicare, putem face din școală un loc în care fiecare copil să aibă șansa de a crește frumos, de a-și descoperi valoarea și de a păși cu încredere spre viitor.

Director, prof. Dumitru-Marius ȚUVICHI

SCOPUL ACESTEI EDIȚII

Revista școlară „CRESCENDO”, publicație a **Școlii Gimnaziale Nr. 1 Dumbrava Roșie**, **Neamț**, își propune să fie un spațiu al educației, creativității și exprimării autentice, în care experiențele, ideile și realizările comunității școlare să fie valorificate și împărtășite.

Cea de-a doua ediție, care reunește activitățile și momentele semnificative din perioada **ianuarie–august 2026**, continuă demersul început odată cu primul număr al revistei, urmărind să surprindă ritmul viu al școlii, evoluția elevilor și implicarea cadrelor didactice în construirea unei educații de calitate.

Prin paginile sale, revista își propune: să promoveze rezultatele, talentul și creativitatea elevilor; să valorifice activitățile educative, culturale, artistice și extracurriculare desfășurate în cadrul școlii; să încurajeze elevii să își exprime ideile, emoțiile și perspectivele prin creații literare, artistice și proiecte personale; să evidențieze munca, implicarea și inițiativele cadrelor didactice; să consolideze sentimentul de apartenență la comunitatea școlară și colaborarea dintre elevi, profesori, părinți și partenerii educaționali; să promoveze valorile culturale, morale și educaționale, respectul pentru tradiție, identitate și patrimoniu; să păstreze, asemenea unei cronici a școlii, mărturia celor mai importante experiențe și realizări ale comunității noastre.

Numele „CRESCENDO” exprimă însăși esența demersului nostru: ***creștere***, ***devenire*** și ***evoluție***. Asemenea unui *crescendo* muzical, în care intensitatea se construiește treptat, educația înseamnă ***acumulare***, ***descoperire*** și ***progres***, fiecare experiență contribuind la formarea personalității elevului. Astfel, revista nu este doar o colecție de articole și imagini, ci povestea unei comunități care învață, creează, se implică și crește împreună.

ZIUA CULTURII NAȚIONALE

15 IANUARIE 2026

„Eternul Eminescu”

un omagiu adus poetului nepereche prin muzică, literatură și artă

Există nume care nu aparțin doar unei epoci, ci unei întregi culturi. Există creații care nu îmbătrânesc odată cu trecerea anilor, ci dobândesc, cu fiecare generație, sensuri noi. Iar în cultura română, numele lui **Mihai Eminescu** ocupă un asemenea loc: acela al creatorului care a conferit limbii române o profunzime, o muzicalitate și o forță expresivă greu de egalat.

În fiecare an, la **15 ianuarie**, România celebrează **Ziua Culturii Naționale**, într-o zi cu o puternică valoare simbolică, legată de aniversarea nașterii poetului Mihai Eminescu. Este un moment de reflecție asupra patrimoniului nostru spiritual, dar și un prilej de a ne întreba în ce fel valorile culturale pot fi păstrate vii și transmise generațiilor tinere.

Pornind de la această convingere, **Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie**, alături de Primăria Comunei Dumbrava Roșie, a marcat joi, 15 ianuarie 2026, Ziua Culturii Naționale prin organizarea manifestării cultural-artistice **„Eternul Eminescu”**.



Desfășurat începând cu ora 09:00, în Sala „Atrium” a Școlii Gimnaziale Nr. 1 Dumbrava Roșie, evenimentul a fost conceput ca o incursiune interdisciplinară în universul eminescian, reunind muzica, literatura și artele plastice. Prin cântec, vers, interpretare instrumentală și creație artistică, elevii și profesorii au readus în actualitate opera celui care continuă să reprezinte unul dintre marile repere ale spiritualității românești.



Mai mult decât o activitate dedicată comemorării unei personalități, „Eternul Eminescu” a devenit o adevărată sărbătoare a culturii și a limbii române.

Eminescu – o prezență care traversează generațiile

A vorbi despre Mihai Eminescu înseamnă a vorbi despre una dintre cele mai profunde expresii ale sensibilității românești. În versurile sale regăsim iubirea și dorul, natura și trecerea timpului, visul și singurătatea, istoria și aspirația către absolut. Poezia sa poate fi citită la vârste diferite și înțeleasă de fiecare dată altfel, tocmai pentru că marile sale teme sunt profund umane.

Pentru generațiile tinere, întâlnirea cu Eminescu nu trebuie să rămână limitată la analiza unor texte în sala de clasă. Poezia poate fi rostită, ascultată, cântată, ilustrată și, mai ales, trăită.

Aceasta a fost și una dintre ideile centrale ale evenimentului „Eternul Eminescu”: apropierea elevilor de opera poetului prin intermediul mai multor forme de expresie artistică.

Atunci când un copil rostește un vers eminescian, interpretează o melodie inspirată de creația poetului sau transformă o imagine poetică într-o lucrare plastică, literatura încetează să mai fie doar un conținut școlar. Ea devine experiență personală.

Iar cultura rămâne vie tocmai prin această. capacitate de a fi

redescoperită de fiecare generație.

Glasurile copiilor, în întâmpinarea poeziei

Un loc important în cadrul manifestării l-a ocupat Corul de Copii „**Mlădițe Dumbrăvene**”, aflat sub conducerea muzicală a domnului profesor **Cătălin-Haralambie Stănică**.

Prezența corului a oferit evenimentului o dimensiune aparte. Muzica și poezia au o legătură profundă, iar creația eminesciană este ea însăși caracterizată de o muzicalitate extraordinară. Ritmul versurilor, sonoritatea cuvintelor și imaginile poetice au inspirat, de-a lungul timpului, numeroși compozitori, transformând creații literare cunoscute în pagini memorabile ale repertoriului vocal românesc.



Prin vocile copiilor, universul eminescian a primit o expresie nouă, proaspătă și sinceră. Interpretarea corală a contribuit la atmosfera solemnă a manifestării, iar glasurile elevilor au demonstrat că muzica poate reprezenta una dintre cele mai firești căi prin care copiii se apropie de marile valori ale culturii.

Dincolo de frumusețea momentelor artistice, participarea într-un ansamblu coral presupune disciplină, responsabilitate, atenție, ascultarea celuilalt și dorința de a construi împreună.

Fiecare voce își păstrează identitatea, dar își găsește adevărata forță atunci când se integrează în sonoritatea colectivă.



În acest sens, activitatea corală devine nu numai educație muzicală, ci și educație pentru cooperare, sensibilitate și apartenență la comunitate. În cadrul evenimentului, muzica a devenit limbajul prin care emoția poeziei eminesciene a putut fi exprimată dincolo de cuvinte.



Delicatețea chitarei în universul eminescian

Momentele corale au fost completate de intervențiile instrumentale susținute de elevele **Sofia Butnaciuc** și **Iustina Todirașcu**, la chitară.





Sonoritatea caldă și delicată a instrumentului s-a integrat firesc în atmosfera manifestării, oferind momente de sensibilitate și interiorizare.

Prezența chitarei a adus totodată diversitate programului artistic, demonstrând că universul eminescian poate fi explorat prin numeroase limbaje muzicale. Acolo unde cuvântul se oprește, muzica poate continua emoția.

Pentru tinerele interprete, participarea la un asemenea eveniment a reprezentat nu numai o experiență artistică, ci și una educativă. Apariția în fața unui public presupune curaj, concentrare, responsabilitate și capacitatea de a transmite prin sunet o stare sufletească. Astfel, scena a devenit și un spațiu al formării personale.



Literatura – cuvântul care păstrează memoria

Componenta literară a evenimentului a fost reprezentată de interludiile literare, coordonate de doamna profesoară **Andreea-Elena Ghindăoanu** și doamna profesoară **Anca-Raluca Laiu**.

Aceste momente au completat discursul muzical și au permis publicului să se apropie de personalitatea și creația poetului prin intermediul cuvântului.

În atmosfera creată de muzică, versurile au căpătat o rezonanță aparte. Publicul a fost invitat să pătrundă în lumea imaginilor eminesciene, într-un univers în care codrul, luna, lacul, stelele, iubirea, dorul și timpul devin simboluri ale unei sensibilități universale.

Alternanța dintre muzică și literatgură a oferit întregului program dinamism și coerență. Cuvântul rostit a pregătit emoția muzicală, iar muzica a prelungit ecoul cuvântului.

Prin această îmbinare, evenimentul a depășit forma tradițională a unei activități comemorative și s-a apropiat de structura unui spectacol cultural interdisciplinar.



Elevii au putut astfel să înțeleagă că literatura nu există izolat, după cum nici muzica sau arta plastică nu sunt domenii închise. Marile teme și marile creații se întâlnesc, comunică și se completează.

Poezia transformată în imagine

O altă dimensiune importantă a manifestării a fost reprezentată de expoziția tematică, realizată sub coordonarea doamnei profesoare **Mihaela Zânica.** Prin lucrările realizate, universul poetic a fost transpus în culoare și imagine. Expoziția a oferit elevilor posibilitatea de a interpreta creația eminesciană prin propriul limbaj artistic, transformând lectura într-un exercițiu de imaginație și creativitate.

Aceeași poezie poate naște în mintea fiecărui cititor o imagine diferită. Tocmai această libertate de interpretare conferă artei frumusețea sa.

Peisajele, simbolurile și stările inspirate de universul eminescian au căpătat astfel expresie vizuală, completând atmosfera construită prin muzică și literatură.

Prin expoziția tematică, spațiul școlii a devenit, pentru o zi, și un mic spațiu expozițional, în care creațiile elevilor au putut fi privite nu doar ca exerciții școlare, ci ca expresii autentice ale propriei lor sensibilități.

O lecție altfel despre cultura română

Una dintre cele mai importante dimensiuni ale evenimentului „**Eternul Eminescu**” a fost caracterul său interdisciplinar.

Literatura a întâlnit muzica, muzica a dialogat cu arta plastică, iar toate aceste forme de expresie au fost reunite în jurul unei personalități fundamentale a culturii române.

O asemenea abordare are o valoare educativă deosebită.

Copiii învață nu numai prin informațiile pe care le primesc, ci și prin experiențele pe care le trăiesc. Uneori, un cântec interpretat împreună, un vers rostit în fața colegilor sau o lucrare expusă poate rămâne în memoria unui elev mult mai mult timp decât o lecție obișnuită.

Prin asemenea activități, școala își reafirmă una dintre misiunile sale fundamentale: aceea de a nu transmite doar cunoștințe, ci și valori.



Educația culturală contribuie la formarea sensibilității, a gustului estetic, a respectului față de patrimoniu și a sentimentului de apartenență. Copilul care învață să prețuiască o poezie, o melodie sau o operă de artă învață, în același timp, să privească lumea cu mai multă atenție și profunzime.

Școala – spațiu al culturii și al comunității

Organizarea unei manifestări precum „**Eternul Eminescu**” evidențiază și rolul școlii ca spațiu cultural al comunității.

Școala nu este numai locul în care elevii participă la ore. Ea poate deveni un loc al întâlnirii dintre generații, al dialogului dintre arte, al promovării talentului și al cultivării valorilor.

Prin implicarea profesorilor și a elevilor, asemenea proiecte transformă educația într-o experiență vie. În spatele fiecărui moment prezentat publicului se află pregătire, repetiții, documentare, creativitate și colaborare.

Succesul unei activități culturale nu se măsoară doar în aplauzele de la final, ci și în tot ceea ce elevii dobândesc pe parcursul pregătirii sale: încredere, disciplină, capacitatea de a lucra împreună, respect pentru creație și bucuria de a contribui la un proiect comun.

Totodată, colaborarea dintre școală și comunitatea locală susține dezvoltarea unor contexte educaționale în care tradiția și cultura își găsesc locul firesc. Cultura nu este doar moștenită. Cultura este transmisă.

ZIUA UNIRII PRINCIPATELOR ROMÂNE

24 IANUARIE 2026

„Uniți în cuget și-n simțiri”

lecție de istorie, patriotism și comuniune prin cântec

Ziua Unirii Principatelor Române reprezintă, în fiecare an, un prilej de întoarcere către una dintre paginile fundamentale ale istoriei noastre, dar și un moment în care valorile unității, solidarității și dragostei de țară capătă o semnificație aparte. Sub semnul acestor valori, la **Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie**, **Neamț**, s-a desfășurat activitatea cultural-artistică „**Uniți în cuget și-n simțiri**”, dedicată împlinirii a 167 de ani de la Unirea Principatelor Române.

Momentul istoric de la 24 ianuarie 1859, când Moldova și Țara Românească și-au unit destinele prin alegerea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, a fost readus în atenția elevilor prin muzică, sensibilitate și emoție. Activitatea și-a propus nu doar evocarea unui eveniment de referință pentru devenirea statului român modern, ci și apropierea tinerei generații de valorile care au făcut posibilă

Mica Unire: credința într-un ideal comun, solidaritatea, curajul și dorința de a construi împreună.
În centrul activității s-a aflat Corul de copii „**Mlădițe Dumbrăvene**”, al Școlii Gimnaziale Nr. 1 Dumbrava Roșie, pregătit și coordonat de domnul profesor **Cătălin Stănică**.



Prin glasurile lor tinere și expresive, membrii corului au transformat evocarea istorică într-un moment de profundă trăire sufletească, aducând un omagiu celor care, în urmă cu mai bine de un secol și jumătate, au avut curajul să creadă într-un ideal comun: Unirea.

Sub îndrumarea profesorului coordonator, elevii au pregătit cu atenție momentul artistic, urmărind nu doar acuratețea interpretării muzicale, ci și transmiterea mesajului profund al cântecelor patriotice. Muzica a devenit astfel un limbaj al memoriei și al recunoștinței, prin care copiii au reușit să apropie trecutul de prezent și să dea glas sentimentelor de respect față de istoria și valorile poporului român.

Titlul activității, „Uniți în cuget și-n simțiri”, a surprins însăși esența momentului sărbătorit. Dincolo de hotare și de hotărâri politice, Unirea Principatelor Române a fost, înainte de toate, rodul unei conștiințe comune.

Prin cântec, elevii au reconstituit simbolic atmosfera unei epoci în care idealul unirii a însuflețit o întreagă generație. Fiecare vers și fiecare acord au purtat către cei prezenți mesajul unei Românii care și-a găsit puterea în solidaritatea oamenilor săi.



Muzica a devenit o punte între trecut și prezent, între generația făuritorilor Unirii și copiii de astăzi, chemați să cunoască, să respecte și să ducă mai departe moștenirea lor. Pentru elevii implicați, activitatea a reprezentat mai mult decât un simplu program artistic. A fost o lecție de istorie trăită prin muzică, o modalitate de a descoperi că trecutul nu se păstrează doar între paginile manualelor, ci continuă să existe prin valorile, simbolurile și idealurile pe care alegem să le transmitem de la o generație la alta.



ECOURI PASCALE

03 APRILIE 2026

„Suspinul Sfintei Vineri”

cântec, rugăciune și emoție în glasurile copiilor

În apropierea **Sfintelor Sărbători Pascale**, când sufletul creștinului se îndreaptă cu mai multă stăruință către taina Jertfei și a Învierii Mântuitorului, **Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie** a oferit comunității un moment artistic de o profundă încărcătură spirituală. **Vineri**, **3 aprilie 2026**, începând cu ora **10:00**, Sala de festivități a Căminului Cultural a găzduit evenimentul „**Ecouri Pascale – Suspinul Sfintei Vineri**”, o manifestare în care muzica, sensibilitatea copiilor și mesajul credinței s-au întâlnit într-o atmosferă de reculegere și comuniune.

Protagonistul acestui moment de suflet a fost **Corul de Copii „Mlădițe Dumbrăvene**”, al Școlii Gimnaziale Nr. 1 Dumbrava Roșie, pregătit și dirijat de domnul profesor **Cătălin-Haralambie Stănică**. Alături de tinerii coriști a participat Grupul Vocal al clasei a IV-a A, coordonat de doamna profesoară **Elena Pleșoianu**, întregind prin glasurile sale tabloul muzical dedicat uneia dintre cele mai profunde perioade ale calendarului creștin.



Titlul evenimentului, „Suspinul Sfintei Vineri”, a purtat în sine esența întregii manifestări. Nu a fost vorba doar despre un recital muzical, ci despre o evocare prin cântec a drumului către Golgota, a durerii, a jertfei și, dincolo de acestea, a speranței care pregătește lumina Învierii. În glasurile copiilor, mesajul pascal a dobândit o sinceritate aparte, iar muzica a devenit o formă de mărturisire și de apropiere de valorile spirituale care au însoțit generații întregi.

Sub îndrumarea dirijorală a profesorului Cătălin-Haralambie Stănică, membrii Corului de Copii „Mlădițe Dumbrăvene” au transpus în sonorități emoția acestei perioade.



Fiecare moment muzical a fost gândit ca o filă din povestea Patimilor Mântuitorului, iar vocile tinere s-au unit într-un discurs sonor în care solemnitatea s-a împletit cu sensibilitatea.

Dincolo de frumusețea interpretării, cântecele au transmis un mesaj mai profund: acela al iubirii care se dăruiește, al iertării, al credinței și al speranței.

Pentru copii, participarea la un asemenea eveniment a reprezentat mai mult decât o experiență artistică. Pregătirea repertoriului, repetițiile și prezența în fața publicului au devenit parte a unui autentic demers educativ.



Prin muzică, elevii au fost invitați să descopere semnificația sărbătorilor pascale, să înțeleagă valoarea tradiției și să trăiască bucuria de a transmite celorlalți un mesaj. Educația muzicală și educația spirituală s-au întâlnit astfel firesc, demonstrând încă o dată că școala poate forma nu numai competențe și aptitudini, ci și sensibilitate, caracter și respect față de patrimoniul cultural și religios.

Prezența **Grupului Vocal al clasei a IV-a A**, coordonat de doamna profesoară **Elena Pleșoianu**, a adus evenimentului prospețimea și sinceritatea specifice vârstei copilăriei. Glasurile celor mici s-au alăturat armonios vocilor corului, transformând întâlnirea într-un dialog între generații de elevi uniți prin aceeași pasiune pentru cântec.

A fost, totodată, o frumoasă expresie a colaborării dintre cadrele didactice și a continuității educației muzicale în cadrul școlii. În atmosfera sobră și luminoasă a manifestării, imaginea lumânărilor aprinse a căpătat o puternică valoare simbolică. Flacăra lor a amintit de rugăciune, de veghe și de lumina care nu se stinge nici în mijlocul suferinței. Întregul eveniment a fost construit în jurul acestui contrast profund dintre întunericul Vinerii Mari și lumina Învierii care se apropie. Astfel, „suspinul” nu a rămas unul al durerii fără speranță, ci s-a transformat, prin cântec, într-o așteptare a biruinței vieții.



Pentru Corul de Copii „Mlădițe Dumbrăvene”, „Ecouri Pascale” s-a înscris firesc în parcursul său artistic și educativ, construit în jurul promovării cântecului, tradiției și valorilor autentice. Prin fiecare apariție, copiii învață că actul artistic presupune disciplină, responsabilitate, ascultare reciprocă și puterea de a lucra împreună. Într-un cor, fiecare glas are propria frumusețe, însă adevărata forță apare atunci când toate vocile se unesc.



Dincolo de scenă și de aplauze, au rămas emoția și mesajul. Au rămas glasurile copiilor care au vorbit despre credință fără a avea nevoie de cuvinte multe, despre suferință fără dramatism și despre speranță cu sinceritatea specifică vârstei lor. Au rămas clipele în care muzica a reușit să aducă împreună elevi, profesori și comunitatea, amintind tuturor că marile sărbători se pregătesc nu numai prin gesturi exterioare, ci mai ales prin liniștea și lumina pe care le așezăm în suflet.



„**Ecouri Pascale – Suspinul Sfintei Vineri**” a fost, astfel, mai mult decât o activitate cultural-artistică. A fost o lecție despre credință și tradiție, despre frumusețea cântului coral și despre puterea educației de a apropia copilul de valorile care dau profunzime existenței. Prin dăruirea elevilor și implicarea profesorilor coordonatori, Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie a transformat această întâlnire într-un moment de comuniune și reflecție, în care glasurile copiilor au devenit purtătoarele unui mesaj vechi de două milenii și, totuși, mereu viu.
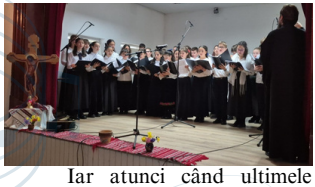












Iar atunci când ultimele acorduri s-au stins, sensul lor a continuat să răsune dincolo de scenă: după durerea Golgotei vine lumina Învierii, după tăcere se naște cântarea, iar din jertfă izvorăște speranța. Acesta a fost, poate, cel mai frumos „ecou pascal” dăruit de copiii din Dumbrava Roșie – un ecou al credinței, al iubirii și al luminii care se pregătește să biruiască întunericul.

CONCURSUL NAȚIONAL DE MUZICĂ RELIGIOASĂ

„Din suflet de creștin”

- etapa națională -

29 MAI 2026

Ziua de **29 mai 2026** a adus o nouă reușită în activitatea artistică a **Corului de copii „Mlădițe Dumbrăvene”**, al **Școlii Gimnaziale Nr. 1 Dumbrava Roșie**.

Tinerii interpreți, dirijați de domnul profesor **Cătălin-Haralambie Stănică**, au participat la etapa națională a *Concursului Național de Muzică Religioasă* și *Patriotică* „**Din suflet de creștin**”, ediția a XV-a, desfășurată în cadrul prestigios al **Ateneului Național** din **Iași**, unde au obținut **Premiul al III-lea**.



Participarea la etapa națională a reprezentat în sine o realizare importantă pentru membrii formației, fiind rezultatul unui parcurs construit prin muncă, seriozitate și pasiune pentru muzică. Pentru elevi, prezența pe scena a însemnat atât bucuria de a reprezenta școala și comunitatea din care provin, cât și oportunitatea de a-și valorifica pregătirea muzicală într-un cadru competițional de nivel național.

Sub îndrumarea domnului profesor Cătălin-Haralambie Stănică, copiii au pregătit cu atenție participarea la concurs, fiecare repetiție contribuind la omogenizarea sonorității corale, la dezvoltarea expresivității și la înțelegerea mesajului transmis prin muzică.



Dincolo de aspectele tehnice ale interpretării, pregătirea unui asemenea moment presupune disciplină, răbdare și capacitatea copiilor de a cânta și de a simți împreună.

Pe scena Ateneului Național din Iași, „Mlădițe Dumbrăvene” au adus sensibilitatea și sinceritatea specifice glasurilor de copii, transformând interpretarea într-un moment încărcat de emoție. Muzica religioasă, prin profunzimea mesajului său, le-a oferit posibilitatea de a exprima prin cântec valori precum credința, speranța, iubirea și apropierea dintre oameni.

Evoluția corului a fost apreciată în cadrul competiției, iar rezultatul obținut – **Premiul al III-lea** la *etapa națională* – a răsplătit efortul depus de copii și de profesorul lor. Distincția reprezintă o confirmare a progresului artistic al formației și, în același timp, o încurajare pentru continuarea activității corale și pentru asumarea unor noi provocări.



În spatele unui asemenea rezultat se află însă mult mai mult decât momentul petrecut pe scenă. Se află ore de repetiții, emoțiile pregătirii, atenția acordată fiecărui detaliu muzical și dorința fiecărui copil de a contribui la reușita întregului ansamblu. Activitatea corală îi învață pe elevi că performanța individuală capătă o valoare aparte atunci când este pusă în slujba colectivului, fiecare voce devenind parte a unei construcții muzicale comune.

CONCURSUL NAȚIONAL DE MATEMATICĂ

„Matemaniada”

ediția a IV-a, etapa I

14 MARTIE 2026

Matematica înseamnă mai mult decât cifre și calcule: înseamnă logică, perseverență, atenție și dorința de a găsi soluții. Aceste calități au fost demonstrate cu succes de elevii **Școlii Gimnaziale Nr. 1 Dumbrava Roșie**, care au participat la *Concursul Național de Matematică* „**Matemaniada**”, ediția a IV-a, etapa I, desfășurată în data de **14 martie 2026**.

Competiția le-a oferit elevilor posibilitatea de a-și valorifica cunoștințele dobândite la clasă și de a-și pune la încercare gândirea matematică, într-un cadru competitiv. Prin seriozitate, implicare și o bună pregătire, reprezentanții școlii au reușit să obțină rezultate frumoase, răsplătite prin premii și mențiuni.

Astfel, elevii clasei a III-a **Ștefan Bogdan Dumitriu** și **Simone Cristian Sava** au obținut **Premiul al III-lea**, o performanță care reflectă atât pasiunea lor pentru matematică, cât și munca depusă în pregătirea pentru această competiție.





Rezultate apreciabile au fost obținute și de colegii lor, **Alexandru Vlădescu Asavei**, **Dominic Andrei Simzian** și **Paula Georgiana Nechita**, care au fost recompensați cu **Mențiune**.







Un rol important în pregătirea și îndrumarea copiilor l-a avut doamna **profesor Alina-Mihaela Huțupan**, profesorul coordonator al elevilor. Sub îndrumarea sa, copiii au fost încurajați să își dezvolte competențele matematice, să abordeze cu încredere provocările concursului și să transforme fiecare experiență de acest fel într-o oportunitate de învățare și progres.

Dincolo de premiile obținute, experiența participării, pregătirea constantă și curajul de a accepta o nouă provocare constituie, în sine, adevărate reușite.

Prin rezultatele obținute la această ediție a Concursului Național „**Matemaniada**”, elevii clasei a **III**-a au adus un nou motiv de bucurie comunității școlare din Dumbrava Roșie și au demonstrat că perseverența și pasiunea pentru învățare sunt întotdeauna răsplătite.

Felicitări elevilor Ștefan Bogdan Dumitriu, Simone Cristian Sava, Alexandru Vlădescu Asavei, Dominic Andrei Simzian și Paula Georgiana Nechita pentru rezultatele obținute, precum și doamnei profesor Alina-Mihaela Huțupan pentru îndrumarea și susținerea oferite! Le dorim tuturor mult succes și cât mai multe performanțe în viitor.

CONCURSUL DE CULTURĂ GENERALĂ

„IQ Junior”

performanță și pasiune pentru cunoaștere

15-31 MARTIE 2026 **23 MAI 2026**

Educația înseamnă nu doar acumularea de cunoștințe, ci și curiozitate, perseverență, dorință de autodepășire și bucuria de a descoperi lucruri noi. Aceste valori au fost demonstrate cu succes de **elevii clasei a III-a** de la **Școala Gimnazială Nr. 3 Cut, Dumbrava Roșie**, care au participat la *Concursul de Cultură Generală* „**IQ JUNIOR**” – Ediția I, inclus în C.P.E.E.J., poziția 71/2025.

Competiția s-a desfășurat în perioada **15–31 martie 2026**, la **Liceul de Arte „Victor Brauner” din Piatra-Neamț**, reprezentând un bun prilej pentru elevi de a-și valorifica cunoștințele, capacitatea de concentrare și spiritul competitiv. Participarea la un asemenea concurs contribuie, totodată, la dezvoltarea încrederii în propriile forțe și îi încurajează pe copii să privească învățarea ca pe o experiență atractivă și provocatoare.

Elevii clasei a III-a au reprezentat cu cinste școala, obținând rezultate deosebite. **Marian Mattia** și **Sava Simone** au fost recompensați cu **Premiul I**, fiecare obținând câte **95,50** de **puncte**, iar **Sînzian Dominic** a obținut, de asemenea, **Premiul I**, cu un punctaj de **95,30** de **puncte**.


DIPLOMĂ

Se acordă PREMIUL I (95.50p)

elevului/elevei MARIAN MATTIA din echipajul clasei a II-a

de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ DUMBRAVA ROȘIE

din DUMBRAVA ROȘIE în urma participării la Concursul de cultură generală din cadrul Proiectului Județean IQ JUNIOR, Ediția I, inclus în C.P.E.E.J. poziția 71/2025, la Secțiunea I, desfășurat în perioada 15-31 martie 2026 la Liceul de Arte „Victor Brauner” din Piatra-Neamț,

Profesor îndrumător HUȚUPAN ALINA MIHAELA

INSPECTOR SCOLAR GENERAL, Prof.dr.ing. Liviu Ciocoiu

INSPECTOR SCOLAR, Prof.Steluța Pomiscă

DIRECTOR LICEUL DE ARTE Prof. Carmen-Elena Corlățeanu

Prof.Ioana Postelea


DIPLOMĂ

Se acordă PREMIUL al II-lea

elevului/elevei APOSTOL ANDREI SEBASTIAN din echipajul clasei a II-a

de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ DUMBRAVA ROȘIE

din DUMBRAVA ROȘIE în urma participării la Concursul de cultură generală din cadrul Proiectului Județean IQ JUNIOR, Ediția I, inclus în C.P.E.E.J. poziția 71/2025, la Secțiunea II-a, desfășurat în perioada 23 mai 2026 la Liceul de Arte „Victor Brauner” din Piatra-Neamț,

Profesor îndrumător HUȚUPAN ALINA MIHAELA

INSPECTOR SCOLAR GENERAL, Prof.dr.ing. Liviu Ciocoiu

INSPECTOR SCOLAR, Prof.Steluța Pomiscă

DIRECTOR LICEUL DE ARTE Prof. Carmen-Elena Corlățeanu

Prof.Ioana Postelea


DIPLOMĂ

Se acordă PREMIUL I (95.50p)

elevului/elevei SAVA SIMONE din echipajul clasei a II-a

de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ DUMBRAVA ROȘIE

din DUMBRAVA ROȘIE în urma participării la Concursul de cultură generală din cadrul Proiectului Județean IQ JUNIOR, Ediția I, inclus în C.P.E.E.J. poziția 71/2025, la Secțiunea I, desfășurat în perioada 15-31 martie 2026 la Liceul de Arte „Victor Brauner” din Piatra-Neamț,

Profesor îndrumător HUȚUPAN ALINA MIHAELA

INSPECTOR SCOLAR GENERAL, Prof.dr.ing. Liviu Ciocoiu

INSPECTOR SCOLAR, Prof.Steluța Pomiscă

DIRECTOR LICEUL DE ARTE Prof. Carmen-Elena Corlățeanu

Prof.Ioana Postelea


DIPLOMĂ

Se acordă PREMIUL al II-lea

elevului/elevei TEACĂ RADU din echipajul clasei a II-a

de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ DUMBRAVA ROȘIE

din DUMBRAVA ROȘIE în urma participării la Concursul de cultură generală din cadrul Proiectului Județean IQ JUNIOR, Ediția I, inclus în C.P.E.E.J. poziția 71/2025, la Secțiunea II-a, desfășurat în perioada 23 mai 2026 la Liceul de Arte „Victor Brauner” din Piatra-Neamț,

Profesor îndrumător HUȚUPAN ALINA MIHAELA

INSPECTOR SCOLAR GENERAL, Prof.dr.ing. Liviu Ciocoiu

INSPECTOR SCOLAR, Prof.Steluța Pomiscă

DIRECTOR LICEUL DE ARTE Prof. Carmen-Elena Corlățeanu

Prof.Ioana Postelea


DIPLOMĂ

Se acordă PREMIUL I (95.50p)

elevului/elevei SÎNZIAN DOMINIC din echipajul clasei a II-a

de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ DUMBRAVA ROȘIE

din DUMBRAVA ROȘIE în urma participării la Concursul de cultură generală din cadrul Proiectului Județean IQ JUNIOR, Ediția I, inclus în C.P.E.E.J. poziția 71/2025, la Secțiunea I, desfășurat în perioada 15-31 martie 2026 la Liceul de Arte „Victor Brauner” din Piatra-Neamț,

Profesor îndrumător HUȚUPAN ALINA MIHAELA

INSPECTOR SCOLAR GENERAL, Prof.dr.ing. Liviu Ciocoiu

INSPECTOR SCOLAR, Prof.Steluța Pomiscă

DIRECTOR LICEUL DE ARTE Prof. Carmen-Elena Corlățeanu

Prof.Ioana Postelea

Alături de aceștia, **Apostol Andrei Sebastian** și **Teacă Radu**, tot elevi ai clasei a III-a, au obținut **Premiul al II-lea**, completând astfel palmaresul frumos al clasei la această ediție a concursului.

Rezultatele obținute reflectă munca, seriozitatea și dorința de afirmare a elevilor, dar și preocuparea constantă pentru cultivarea interesului față de cunoaștere.

Elevii au participat sub îndrumarea doamnei profesor **Huțupan Alina Mihaela**, care i-a susținut și încurajat în pregătirea lor.

Dincolo de diplome și punctaje, participarea la *Concursul* **„IQ JUNIOR”** constituie o experiență educațională valoroasă. Astfel de competiții îi ajută pe copii să își descopere potențialul, să își testeze cunoștințele într-un context diferit de cel al activităților obișnuite de la clasă și să înțeleagă că performanța se construiește prin muncă, perseverență și încredere.

Felicitări elevilor clasei a III-a pentru rezultatele frumoase obținute, doamnei profesor îndrumător pentru dedicare și implicare, precum și părinților pentru susținerea oferită!

COMPETIȚIA DE FOTBAL ONSS

„Cupa ING Under U”

ambiție, disciplină, spirit de echipă și fair-play

10 MARTIE 2026

Sportul ocupă un loc important în educația și dezvoltarea armonioasă a elevilor, contribuind la formarea unor valori precum disciplina, perseverența, respectul, responsabilitatea și spiritul de echipă. O frumoasă confirmare a acestor valori o reprezintă performanța obținută de echipa de fotbal a **Școlii Gimnaziale Nr. 1 Dumbrava Roșie**, coordonată de domnul **profesor Armenia Florin**, care a cucerit **Locul I** la *etapa locală* a competiției **ONSS – Cupa ING Under U**.

Competiția s-a desfășurat în data de **10 martie 2026**, la **Roznov**, oferindu-le elevilor prilejul de a-și demonstra aptitudinile sportive, dar și capacitatea de a lupta împreună pentru atingerea unui obiectiv comun.

Ambiție, disciplină și spirit de echipă

Pe parcursul competiției, elevii Școlii Gimnaziale Nr. 1 Dumbrava Roșie au dat dovadă de ambiție, determinare și fair-play, demonstrând că succesul unei echipe se construiește prin colaborare, încredere și implicarea fiecărui jucător.

Dincolo de rezultatul înscris pe tabela de marcaj, participarea la o asemenea competiție constituie o experiență educativă valoroasă.




ING

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL

1172 / 09.02.2026

Diplomă

LOCUL I

Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie

prof. Armenia Florin

Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie

10.03.2026 Roznov

Fotbalul îi învață pe elevi să respecte reguli, să ia decizii în situații dificile, să își susțină coechipierii, să își gestioneze emoțiile și să înțeleagă faptul că fiecare membru al echipei contribuie la rezultatul final.

Efortul, seriozitatea și dorința de reușită au fost răsplătite prin obținerea Locului I, rezultat care aduce satisfacție și bucurie întregii comunități școlare. În spatele unei asemenea reușite se află nu numai talentul și pasiunea elevilor, ci și munca atentă de pregătire și coordonare. Un rol deosebit în obținerea acestui rezultat i-a revenit domnului profesor Armenia Florin, coordonatorul echipei.

Prin implicare, seriozitate și preocupare pentru valorificarea potențialului sportiv al elevilor, profesorul coordonator a contribuit la formarea unei echipe unite și motivate. Sub îndrumarea sa, tinerii fotbaliști au învățat că performanța presupune pregătire, disciplină, perseverență și respect față de coechipieri și adversari.

Totodată, astfel de competiții contribuie la consolidarea sentimentului de apartenență la comunitatea școlară. Elevii nu concurează doar în nume propriu, ci devin reprezentanții școlii lor, purtând cu responsabilitate și mândrie numele acesteia.

Felicitări tuturor elevilor pentru ambiția, seriozitatea și spiritul de echipă demonstrate pe teren!

Felicitări domnului profesor Armenia Florin pentru implicarea, pregătirea și dedicarea cu care a coordonat echipa și a contribuit la obținerea acestei frumoase performanțe!

Le dorim tinerilor fotbaliști să păstreze aceeași pasiune pentru sport, aceeași dorință de autodepășire.

OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ ȘI APLICAȚII PRACTICE

07 MARTIE 2026

Performanța școlară se construiește prin muncă, perseverență, curiozitate și dorința permanentă de autodepășire. Atunci când toate acestea sunt susținute de îndrumarea atentă a profesorului și de încrederea acordată fiecărui elev, rezultatele nu întârzie să apară. Pentru **Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie**, participarea elevilor la competițiile școlare reprezintă nu doar prilejul de a confirma cunoștințele dobândite la clasă, ci și o modalitate importantă de cultivare a responsabilității, a spiritului competitiv și a încrederii în propriile capacități.

Un astfel de moment de bucurie și mândrie pentru comunitatea noastră școlară l-au reprezentat rezultatele obținute la **Olimpiada Națională de Educație Tehnologică și Aplicații Practice** – *etapa județeană*, desfășurată în data de **7 martie 2026**.

Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie a fost reprezentată cu succes de trei elevi ai clasei a V-a A, pregătiți și îndrumați de doamna **profesor Cojocaru Nicoleta**.

Prin seriozitate, perseverență și o foarte bună pregătire, aceștia au reușit să transforme participarea la olimpiadă într-o experiență încununată de rezultate frumoase.

Marin C. Ștefana Alexia a obținut **Premiul al III-lea**, iar colegii săi, **Horț D. David** și **Omer B. O. Dragoș Gabriel**, au fost recompensați cu câte o **Mențiune**.


DIPLOMĂ

Se acordă PREMIUL al III-lea

elevei/ elevului MARIN C. ȘTEFANA ALEXIA

clasa a V-a, de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, COMUNA DUMBRAVA ROȘIE

la Concursul școlar/Olimpiada școlară OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ ȘI APLICAȚII PRACTICE

etapa județeană, desfășurată în perioada 7 martie 2026

profesor îndrumător COJOCARU NICOLETA

INSPECTOR ȘCOLAR GENERAL, prof. Ionel-Liviu CIOCIU

2026

INSPECTOR ȘCOLAR, Prof. Cristina ALBU-IACOB

4627/4/05.05.2026


DIPLOMĂ

Se acordă MENȚIUNE

elevei/ elevului HORȚ D. DAVID

clasa a V-a, de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, COMUNA DUMBRAVA ROȘIE

la Concursul școlar/Olimpiada școlară OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ ȘI APLICAȚII PRACTICE

etapa județeană, desfășurată în perioada 7 martie 2026

profesor îndrumător COJOCARU NICOLETA

INSPECTOR ȘCOLAR GENERAL, prof. Ionel-Liviu CIOCIU

2026

INSPECTOR ȘCOLAR, Prof. Cristina ALBU-IACOB

4627/10/05.05.2026


DIPLOMĂ

Se acordă MENȚIUNE

elevei/ elevului OMER B.O. DRAGOȘ GABRIEL

clasa a V-a, de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, COMUNA DUMBRAVA ROȘIE

la Concursul școlar/Olimpiada școlară OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ ȘI APLICAȚII PRACTICE

etapa județeană, desfășurată în perioada 7 martie 2026

profesor îndrumător COJOCARU NICOLETA

INSPECTOR ȘCOLAR GENERAL, prof. Ionel-Liviu CIOCIU

2026

INSPECTOR ȘCOLAR, Prof. Cristina ALBU-IACOB

4627/15/05.05.2026

Cele trei distincții confirmă calitatea pregătirii elevilor și demonstrează că performanța poate fi cultivată încă din primii ani ai ciclului gimnazial, atunci când pasiunea pentru cunoaștere este însoțită de disciplină, consecvență și sprijin pedagogic.

Participarea la o olimpiadă de profil presupune, așadar, mult mai mult decât simpla reproducere a unor noțiuni învățate. Elevii trebuie să demonstreze capacitate de analiză, gândire logică și practică, atenție la detalii, creativitate și abilitatea de a valorifica eficient cunoștințele dobândite.

În acest context, rezultatele obținute de elevii școlii noastre capătă o semnificație aparte. Ele sunt expresia unui proces de pregătire construit cu răbdare și responsabilitate și, în același timp, confirmarea potențialului unor copii aflați abia la începutul parcursului gimnazial.

Pentru **Alexia**, **David** și **Dragoș**, participarea la *etapa județeană* a reprezentat nu doar o competiție, ci și o importantă experiență de învățare. Fiecare rezultat obținut contribuie la formarea încrederii în propriile forțe și poate deveni punctul de plecare pentru noi provocări și noi performanțe.

Un rol important în obținerea acestor rezultate l-a avut doamna profesor **Cojocaru Nicoleta**, cadrul didactic care i-a pregătit și îndrumat pe cei trei elevi pentru participarea la olimpiadă.

Felicitări pentru o performanță care ne onorează!
Felicitări doamnei profesor Cojocaru Nicoleta!

CONCURSUL NAȚIONAL DE MATEMATICĂ
„Olimpiada satelor din România”

Când munca și pasiunea se transformă în performanță.

14 MARTIE 2026

Matematica răsplătește perseverența, munca și dorința de autodepășire, iar rezultatele obținute la concursurile școlare confirmă efortul susținut al elevilor și al profesorilor care îi îndrumă.

Un astfel de rezultat frumos a fost obținut de elevul **Țepeș Mario-Andrei**, din clasa a VI-a a **Școlii Gimnaziale Nr. 3 Cut**, comuna Dumbrava Roșie, care a participat la *etapa județeană* a *Concursului Național de Matematică* „**Olimpiada Satelor din România**”, desfășurată în data de **14 martie 2026**.

În urma participării la această etapă, Mario-Andrei a obținut **MENȚIUNE**, o performanță care încununează orele de pregătire, perseverența și interesul său pentru matematică.

Drumul către acest rezultat a însemnat mult mai mult decât rezolvarea unor exerciții și probleme. Pregătirea pentru un concurs de matematică presupune răbdare, gândire logică, atenție, capacitatea de a găsi soluții și, mai ales, curajul de a continua atunci când o problemă pare dificilă. Fiecare exercițiu rezolvat a reprezentat un pas înainte și o oportunitate de a descoperi noi modalități de abordare a matematicii.


MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

DIPLOMĂ

Se acordă MENȚIUNE

elevei/ elevului TEPEȘ MARIO-ANDREI

clasa a VI-a, de la Școala Gimnazială Nr. 3 Cut, Comuna Dumbrava Roșie

la Concursul școlar/Olimpiada școlară Concursul Național de Matematică „Olimpiada Satelor din România”

etapa județeană, desfășurată în perioada 14 martie 2026

profesor îndrumător Istrate Angelica-Cerasela

INSPECTOR ȘCOLAR GENERAL, Gabriel Liviu CIOCOIU

2025

INSPECTOR ȘCOLAR, prof. Elena MORARIU

328711/20.03.2026

Felicitări elevului **Mario - Andrei**, pentru rezultatul obținut și pentru frumoasa reprezentare a școlii! Felicitări doamnei profesoare **Istrate Angelica-Cerasela**, pentru îndrumarea, susținerea și implicarea în pregătirea elevului!



ȚEPEȘ MARIO-ANDREI
Clasa a VI-a Cut

„Participarea mea la *Concursul Național de Matematică* „**Olimpiada Satelor din România**” a fost o experiență foarte frumoasă, dar și plină de emoții.

M-am pregătit pentru acest concurs alături de doamna profesoară Istrate Angelica. În timpul pregătirii am rezolvat numeroase probleme și exerciții, unele mai ușoare, altele mai dificile. Atunci când nu reușeam să găsesc rezolvarea unei probleme, doamna profesoară îmi explica și mă ajuta să înțeleg unde am greșit. Mi-a plăcut faptul că m-a încurajat mereu să încerc din nou și să nu renunț.

În ziua concursului am avut destul de multe emoții, mai ales când am văzut problemele pe care trebuia să le rezolv. Unele dintre ele mi s-au părut dificile, dar am încercat să fiu atent și să rezolv cât mai corect. Chiar dacă nu am reușit să rezolv toate problemele, am fost mulțumit că am participat și că am avut ocazia să îmi testez cunoștințele.

Consider că această experiență m-a ajutat să am mai multă încredere în mine și să înțeleg că, prin muncă și exercițiu, pot deveni mai bun la matematică. Efortul depus a fost răsplătit cu o mențiune la etapa județeană, rezultat care m-a bucurat și m-a motivat să continui. Îi mulțumesc doamnei profesoare **Istrate Angelica** pentru ajutorul, răbdarea și încurajările oferite pe parcursul pregătirii.”

OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

10-13 APRILIE 2025

„Înainte de acestă perioadă minunată, îmi doream să fug. Să plec undeva, departe, fără nimeni cunoscut, într-un loc complet nou, numai pentru a scăpa din viața de zi cu zi. Mă săturasem de stres, monotonie și de felul în care lumea se juca cu sentimentele mele. Astfel, am ales să muncesc, să mă rog și să cred în minunile Lui Dumnezeu. Simțeam că era singura cale de a evada dintr-o lume ce parcă mă ținea prizonieră.

Planul meu a rodit, însă mai târziu. Nu mică mi-a fost mirarea când m-am calificat la etapa națională a ***Olimpiadei de Limba și Literatura Română***, pe un loc suplimemtar, cu nu mai mult sau mai puțin de două săptămâni înainte ca ea să înceapă. Având al doilea punctaj la nivel județean, știam, din momentul în care am primit rezultatele inițiale, că dispuneam de șanse mărișoare. În fața mea era o elevă din Târgu Neamț, după cum am aflat mai târziu, care luase 98 de puncte.

Pe 18 martie, în a doua zi a simulărilor din anul trecut, au venit notele finale. Când mi s-a spus că un singur copil va merge mai departe, am simțit că visul pentru care mi-am sacrificat toate puterile s-a năruit chiar înaintea ochilor mei. Cu toate acestea, nu am avut ce face... A trebuit să las trecutul așa cum era și să îmi văd în continuare de viață.

Și, un lucru important de știut e, să fiu sinceră, că nu am fost deloc invidioasă pe colega mea de clasa a V-a. Din potrivă, îmi doream să o felicit. Un plan dus la bun sfârșit.

Le-am cunoscut pe colegele mele de lot la intructajul de la inspectorat. Păreau foarte drăguțe și am avut dreptate cu asta. Pe tot parcursul experienței la olimpiadă, calmul, prietenia, inteligența, compasiunea și înțelegerea pe care mi-au oferit-o m-au uimit nespus. deoarece, în afara prietenelor mele cele mai bune și a familiei, așa „zâne” nu mai întâlneam acasă. Deși îmi împlinisem un vis, nu credeam că ar fi trebuit să mă număr printe acele fete cu calități excepționale. Eram singura trecută pe locurile suplimentare. Mai era o colegă din aceeași clasă, de la Petru Rareș, însă nu s-a prezentat din cauza altei olimpiade intersectate cu cea de română.

Nu am avut transport comun, așa că ne-am grupat pe mașini. Eu am venit cu Alexandra din Târgu Neamț. Ajunse după Aryana, fata dintr-a VII-a, am început să le așteptăm pe celelalte două, Andreea din clasa a VI-a și Marta din clasa a VIII-a. Precum cele patru fete, și doamna profesoară care ne-a însoțit, Chelariu Irina, era cumsecade. Din a doua zi, eram toate ca un grup de prietene!

Râmnicu Vâlcea! Cât de departe îmi puteam dori să merg? Cu un lot deosebit, Neamțul părea o amintire îndepărtată...

Vineri, pe 11 aprilie, au început probele. Mai întâi cea scrisă. Subiectele au fost ușoare, astfel că am ieșit după două ore jumătate din sala de examen, plus încă vreo cinci minute în care m-am rătăcit prin liceu. Am fost mulțumite de lucrările noastre, până s-au postat baremele... Unele am avut expresii surprinse, altele nu le-am lăsat să se schimbe prea mult...

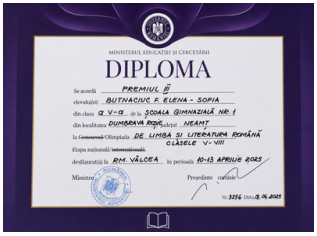
Între orele 15:00 și 16:00, am fost la filarmonică, unde ascultasem o romanță care îmi cucerise inima din ziua precedentă, când au cântat-o elevele de la Liceul de Arte, la festivitatea de deschidere. Se numea „După ce atâta vreme”, scrisă de Mihai Eminescu.

A doua zi s-a desfășurat proba orală. Intram câte cinci copii în sală, putând, prin acest mod să le aud răspunsurile. Limbajul fără pată și abilitatea lor de a rosti cuvintele de pe ciornă privind constant comisia m-au descurajat pentru o clipă, crezând că nu am nicio șansă la câștig. Totuși, am fost stăpână pe mine și pe text în timpul probei. Biletul meu, cu numărul 26, spunea povestea unei fete căreia nu-i păsa de părerile celorlalți, trăindu-și viața după bunul plac.

Având în vedere că mi-l mai amintesc și acum, îmi dau seama mai mult ca oricine că mi-a rămas tipărit nu doar în memorie, ci și în suflet.

***

Mai târziu, la hotel, au venit rezultatele inițiale. Nu erau codate, trebuia să ne căutăm la clasă și la ordinea alfabetică. Eu și Alexandra apăream pe prima foaie, fiind clasa a V-a și având nume care încep cu primele litere din alfabet. Când mi-am văzut rezultatele, mi-a picat fața. 96 de puncte la proba scrisă, 98 de puncte la cea orală. Media era 96,50, a treia dintre toate cele șaizeci și nouă.


MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

DIPLOMA

Se acordă PREMIUL III
elevului/elevei BUTNACIUC E. ELENA - SOFIA
din clasa a V-a de la ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1
din localitatea DUMBRAVA ROȘIE județul NEAMȚ
la Concursul/Olimpiada DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ CLASELE V-VIII
Etapa națională/internațională
desfășurată la RM. VÂLCEA în perioada 10-13 APRILIE 2025
Ministru Președinte comisie
Nr. 3256 Data 8.04.2025

Am dat fuga în până-n camera mea și a Martei ca să-i anunț pe cei de-acasă de marea veste. Toți au fost foarte bucuroși pentru mine. Colegele m-au felicitat și ele. Cât despre mine, pot spune că le-am oferit mai mult o încurajare. Trei erau dezamăgite, eu, Andreea și doamna Chelariu încercând să le consolăm. În dormitor, puteai simți tristețe și veselie nebunească, totodată, pentru că aceste stări se declanșaseră brusc. Ne-am pregătit apoi să vizităm orașul.

Am fost în celebrul parc **Zăvoi**, unde s-a cântat pentru prima oară actualul imn național, la **Teatrul Ariel**, la casa lui Anton Pann, și la **Biblioteca Județeană Râmnicu Vâlcea**. Traseul mai putea continua, însă eram prea obosite, și nici nu am mai fost la petrecerea organizată de celelalt hotel-gazdă, în timpul căreia era susținută o activitate ce consta în deghizarea în personajul literar preferat.

***

Ultima zi, și cea mai importantă, a venit la pachet cu revendicarea unui premiu. Când am fost strigată să vin pe scenă, am traversat sala cu nerăbdare. Din public, erau ațintite asupra mea peste trei sute de perechi de ochi, iar mâinile tuturor aplaudau. Nu am putut crede ce realizasem, că dintr-o clasă de la liceul din Roznov am ajuns să fiu privită cu admirație de mulți elevi, cu care mă înfrățeam prin pasiunea pentru literatură.

La plecarea din Râmnicu Vâlcea, am rămas cu un gol în suflet. În comparație cu alte momente în care mă confruntam cu emoții puternice, dar relativ ușor de descris, acest fel de a duce dorul unui loc, unei experiențe și unor oameni minunați era dureros doar dacă încercai un singur cuvânt să spui despre acesta. Cu inima plină de fericire, mi-am luat rămas-bun de la fete, acceptând, cu simțul resemnării, acea despărțire cruntă. Pe Alexandra am văzut-o ultima. „**Rămâi cu Vâlcea**!” a fost salutul nostru în apropiere de casă.

Astfel, cu ajutorul doamnei profesoare **Andreea Ghindăoanu**, cu sprijinul familiei, al colegilor, al profesorilor, al prietenilor, al lotului nemțean din acel an de la olimpiada de română și, în primul rând, cu cel al Bunului Dumnezeu și al efortului meu, am reușit să adun „o claie de zări și o căciulă de stele”, care vor fi amintirile frumoase ale acestui capitol înzestrat cu succes al vieții mele.”



Educația deschide orizonturi, dar amintirile le fac nemuritoare.

OLIMPIADA NAȚIONALĂ
„Lectura ca abilitate de viață”
04-07 MAI 2026

„Pot să afirm să succesul din anul precedent nu mi-a fost de ajuns. Așa că mi-am dorit din nou să merg la *etapa națională*, mai ales că, în calendarul olimpiadelor era precizat locul unde avea să se desfășoare următoarea ediție a celei de română - Cluj-Napoca, un oraș al posibilităților, inclusiv, după socotelile mele, ale unei alte reușite în cadrul unui concurs școlar. Dar pierderea din anul acesta mi-a diminuat spiritul competitiv și chiar perfecțiunea spre care tindeam.

Etapa locală a decurs cum nu se putea mai bine. Mă calificasem cu 98 de puncte la cea județeană. Muncisem poate mai mult anul acesta, crezusem, mă rugasem...însă știam, în adâncul sufletului, că totul va fi contrar imaginației mele bogate. În special, mă gândeam încontinuu la cele întâmplate anul trecut, comparându-le cu experiența la olimpiada de română a unei fete de clasa a V-a, din lotul din anul 2024, care luase argintul.

Nu a mai fost o reprezentantă a lotului în 2025, ceea ce m-a făcut să cântăresc șansele mele de a trece sau nu mai departe. Plus că, orice urcuș are și coborâș. Alt lucru care nu îmi dădea pace erau versurile neliniștitoare ale unei melodii, ce-mi păreau prevestitoare de rău: „We could lose/ We could fail, / In the way options change/ Chances fail, trains derail…”.

Din cauza lipsei de timp (o poveste lungă poate explica cum s-a ajuns aici) și a dificultății subiectului, etapa județeană nu a fost deloc pe măsura așteptărilor mele. Am luat 88,5, al patrulea punctaj în ordine descrescătoare. Zile la rând, am fost chinuită de gândul că puteam face mai mult, dar abia astăzi realizez că nu era așa mare tragedia…Pentru ce scrisesem în timpul probei, profesorii corectori au avut indulgență din plin.

Peste puțin timp, doamna dirigintă m-a anunțat că, în data de sâmbătă, 21 **martie**, va avea loc *etapa județeană* a Olimpiadei „Lectura ca Abilitate de Viață.” Cum mă hotărâsem prea târziu, am fost înscrisă foarte aproape de termenul limită, însă, cu voia Domnului, am participat și la acest concurs. Am intrat în sala de examen relaxată, nefiind condusă, în momentul acela, de gândul de a merge la o națională. Deși îmi doream, mi-am propus să nu mă las pradă stresului.

Și... ce să vezi, că totul a mers ca uns! Cu 98 de puncte, aveam să reprezint nivelul 1 al județului Neamț la OLAV 2026, care se ținea la **Bacău**. Locul nu m-a impresionat în mod deosebit, pentru că era un oraș apropiat de mine, fata care voia să fugă cât mai departe. Cu un oftat, mi-am spus că, decât nimic, și așa era mai bine.

Niciodată nu considerasem această olimpiadă ca fiind una grea. Eram „atașată” de subiectele familiare de la OLLR și credeam că e mai mare fala să pierzi ceva ce nu poate fi câștigat atât de ușor, pentru că efortul depus era recunoscut, anulând această lipsă. Lotul era format din doi copii: unul de la primul nivel (clasele a V-a și a VI-a) și altul de la al doilea (clasele a VII-a și a VIII-a). Asta în cazul județelor care aveau dreptul doar la numărul minim de participanți. Colega mea era într-a VIII-a, la Colegiul Național de Informatică, urmând să învețe la liceu în același loc. Îmi plăcea că puteam comunica deschis și, împreună cu doamna însoțitoare, ne-am înțeles de minune.

Doamna mea dirigintă avusese dreptate când mă informase că, uneori, subiectele de la OLAV pot fi mai dificile ca cele de la olimpiada tradițională de română. Așa a fost și anul acesta, din păcate. Speram să iau măcar 80-85 de puncte...

În ziua aceea, am fost la **Teatrul Național** „**George Bacovia**”, la **Biserica Precista**, cu situri arheologice impresionante și în amfiteatrul **Liceului** „**Anghel Saligny**”, unde am avut parte de o

discuție cu scriitorul **Adrian Jicu**, despre plăcerea de a citi. Am adorat enorm acea întâlnire!

Pe **6 mai** s-a ținut proba orală. Pentru aceasta, a trebit să citim o carte. Cei de la nivelul 2 au avut „**Călătoriile lui Gulliver**” de **Jonathan Swift**, iar noi, „**Copiii căilor ferate**”, de **Edith Nesbit**. Proba a constat în trei întrebări care variau de la un bilet la altul, două fiind de înțelegere a romanului și una de interpretare, tot pe baza unor secvențe din acesta.

După prânz, au sosit și rezultatele inițiale la proba scrisă. Celelalte veneau abia seara. Luasem 83 de puncte. Mă așteptasem, dar am rămas ușor dezamăgită. Și colega mea, Sofia, nu era foarte diferită de mine, însă am decis că nu merita o contestație pentru niște rezultate destul de rezonabile...

Ne-am îndreptat apoi spre mall. În program era trecută vizionarea unui film science-fiction, anume „**Proiectul Hail Mary**”. La finalul acestuia, a trebuit să mergem la restaurantul unde mâncam de obicei, ca să ne bucurăm, dând în spate stresul provocat de probe, de o cină festivă! Am beneficiat de un DJ, ne-au încântat două ansambluri de muzică populară și, cel mai așteptat, tortul de ciocolată uriaș.

***

Pe data de 7 mai a fost festivitatea de premiere. Chiar dacă nu am fost premiată, eram profund mulțumită că reușisem să obțin un punctaj maxim la proba orală și o medie de peste 85 de puncte (87,25).


DIPLOMĂ DE PARTICIPARE

Acestă experiență nu m-a bucurat la fel de mult ca cea din anul precedent, însă am apreciat timpul de calitate petrecut alături de colega mea. Totul s-a terminat când am ajuns de unde am plecat cu succesul: în curtea micuță a vechii mele școli.

***

De la ambele olimpiade este ceva timp, însă nu mă opresc din a-mi aminti cu drag fiecare detaliu care le însoțesc. Pentru mine, acestea nu au fost niște simple examene, ci o sumedenie de trăiri, venite numai de la Cel de Sus. Lui Îi mulțumesc, dar și persoanelor care au adăugat propriile înfloriturii în aceste povești: fetelor din ambele loturi, doamnelor însoțitoare, doamnei diriginte și tuturor celor pomeniți în prima parte a textului.

Știu că deseori mi-am dorit să fiu ca ceilalți olimpici, plini de diplome, de cu greu ar crede cineva că au avut parte de vreun eșec măcar o dată în viață. Dar mi-am dat seama că, dacă ai puțin și ești împăcat cu ceea ce ești și ce ai realizat, e mai mult decât suficient.

Este, totuși, o unicitate care te definește, acea reușită, oricât de mică pare. Cineva mi-a spus, la o săptămână după Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață ” (poate mai mulți, însă vreau să fac referire neapărat la acea persoană) - **„Eu zic să-ți urmezi visul! ”**. Același lucru vă îndemn și pe voi. Și cred că mai este ceva - **Munciți, credeți, rugați-vă și nu renunțați niciodată!**”

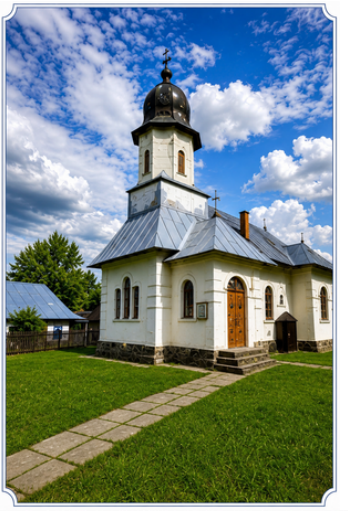


Elena-Sofia BUTNACIUC, clasa a VI-a A

CURIOZITĂȚI

BISERICA „NAȘTEREA MAICII DOMNULUI” - BRĂȘĂUȚI

Biserica cu hramul „**Nașterea Maicii Domnului**” din satul **Brășăuți** a fost cumpărată și adusă din satul **Tarcău**. Ea a fost înființată în anul **1770**, dată însemnată pe tocul ușii de la intrare. Într-un document se precizează că biserica din Tarcău se afla în „**Ținutul Neamțului**” pe „moșia **Sfintei Mănăstiri Pângărați**”. Biserica din Tarcău este construită din dulapi de stejar și ridicată în **1771**. Inițial, aceasta a fost acoperită cu șindrilă, material utilizat frecvent la vremea aceea în toată **Moldova**.



Ușa este lucrată din lemn și se deschide în două părți. Ea are o înălțime de 2 metri și o lățime de 1,4 metri. În **1965** s-au făcut unele modificări la biserică, aceasta fiind tencuită la exterior cu ciment, var și nisip.

Lucrarea a dus în mod treptat la deprecierea lemnului, care a început să se carbonizeze. Biserica nu dispune de sculpturi sau alte elemente decorative remarcabile. Catapeteasma este formată din trei rânduri de icoane, iar portalul este colorat frumos, sculptat și poleit.

DATE ESENȚIALE

LOCALIZARE:
Satul Brășăuți, Comuna Dumbrava Roșie, Județul Neamț

ÎNFIINȚATĂ:
1770 (inscripție pe tocul ușii); ridicată în 1771

HRAM:
Nașterea Maicii Domnului (inițial: Adormirea Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu)

MATERIAL:
Lemn (dulapi de stejar)

PICTURĂ:
Realizată în anul 1926 de către C. Popescu

Cine sunt ctitorii acestei biserici nu se știe întrucât nu există nici un fel de alte însemnări. Biserica din **Tarcău** a fost mutată în satul **Brășăuți** în anii **1920-1928** și așezată în partea de nord-vest a localității, unde se află și în prezent. Arhitectura bisericii este simplă și tradițională, specifică ortodoxismului românesc. Planul general al bisericii este cruce dreaptă, atât la interior cât și la exterior, cu pronaos, naos și absidă, iar în partea de miazăzi se află un pridvor închis. Corpul bisericii este lucrat din lemn și așezat pe fundație de piatră.

Acoperișul este în șarpantă, însă nu mai este acoperit cu șindrilă, ci cu tablă. Intrarea în biserică se face prin partea de miazăzi. O scară cu patru trepte duce la ușa de intrare în pridvor. Ușile împărătești sunt sculptate în ramuri de viță de vie, cu struguri și figuri fantastice, toate poleite. Pictura de la catapeteasmă a fost realizată de către **C. Popescu** în anul **1926**, drept model i-au servit picturile de la **Mănăstirea Agapia**.

Degradarea construcției a determinat enoriașii și preotul satului să înceapă o nouă biserică, cea veche probabil va deveni un obiectiv muzeistic al localității **Brășăuți**.



PROGRAMUL „ȘCOALA DE VARĂ"

Copiii învață care sunt lucrurile importante în viață, ascultându-ne și privindu-ne. De aceea, nu trebuie numai să le explicăm cum să se comporte ci, mai ales, cum să o facă, lucrurile mărețe având adesea începuturi mici.

03-07 AUGUST 2026

- ediția a II-a -

În perioada **3–7 august 2026**, **Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie** a organizat cea de-a doua ediție a *Programului* „**Școala de Vară**”, un proiect educațional dedicat dezvoltării armonioase a copiilor prin activități interactive, recreative și formative. Evenimentul s-a desfășurat în colaborare cu **Fundația Autonom**, **Primăria Comunei Dumbrava Roșie** și **Inspectoratul pentru Situații de Urgență**, parteneri care au contribuit la diversitatea și succesul programului.



Pe parcursul celor cinci zile, elevii au participat la o gamă variată de activități: *ateliere de educație muzicală, interpretare vocală, audiții muzicale interactive, jocuri ritmice și muzicale, activități de limba engleză, creație plastică, concursuri de cultură generală, jocuri și competiții sportive, activități ecologice, exerciții de lucru în echipă, precum și momente de socializare și recreere în aer liber.*

De asemenea, copiii s-au bucurat de activități comune, precum plimbarea și picnicul în **Lunca Bistriței**, jocurile cu apă și festivitatea de închidere, în cadrul căreia au fost recompensați cu diplome de participare.



Un rol deosebit de important în desfășurarea programului l-au avut și instituțiile partenere, care au organizat activități educative și demonstrative adaptate vârstei participanților. Reprezentanții Fundației Autonom au pregătit activități interactive dedicate dezvoltării spiritului civic și colaborării, Primăria Comunei Dumbrava Roșie a sprijinit organizarea și buna desfășurare a programului, iar specialiștii din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență au desfășurat activități de informare și educație preventivă, oferindu-le copiilor noțiuni esențiale privind siguranța, comportamentul în situații de urgență și importanța prevenirii riscurilor.











Prin diversitatea activităților și implicarea tuturor partenerilor, **Programul „Școala de Vară” – ediția a II-a** a oferit elevilor o experiență educativă valoroasă, în care învățarea s-a îmbinat armonios cu jocul, creativitatea, mișcarea și dezvoltarea relațiilor de prietenie.





Programul a demonstrat încă o dată importanța colaborării dintre școală, autoritățile locale și comunitate în crearea unor contexte de învățare atractive și memorabile pentru copii.













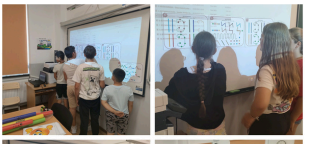








Un rol esențial în reușita Programului „Școala de Vară” l-a avut echipa de cadre didactice coordonatoare, formată din domnul profesor **Cătălin-Haralambie Stănică**, doamna profesor **Crina-Petronela Chifu**, doamna profesor **Oana-Elena Mărgărit**, doamna profesor **Florentina-Simona Chirica**, doamna profesor **Nicoleta-Mariana Orza**, doamna profesor **Violeta-Cornelia Vișan**, doamna profesor **Orica Hociung** și doamna profesor **Nicoleta-Lămâița Hasna**, care, prin profesionalism, creativitate și dăruire, au pregătit și desfășurat activități educative variate și atractive.







Prin implicarea lor constantă, au reușit să transforme fiecare zi într-o experiență de învățare, descoperire și bucurie pentru toți copiii participanți.



„Muzica – mai mult decât o disciplină școlară”

Rolul muzicii în formarea copiilor: sensibilitate, creativitate, disciplină, încredere, colaborare și apartenență la comunitate.

Într-o lume în care ritmul vieții devine tot mai alert, iar tehnologia ocupă un loc din ce în ce mai important în universul copiilor, muzica rămâne unul dintre cele mai frumoase mijloace prin care putem ajunge la sufletul lor. În școală, *Educația muzicală* nu înseamnă doar note, portative, cântece sau audiții. Înseamnă, înainte de toate, formarea sensibilității și descoperirea bucuriei de a crea împreună.

Pentru un copil, întâlnirea cu muzica poate deveni o experiență care îl însoțește întreaga viață. Atunci când cântă, ascultă o lucrare muzicală sau descoperă povestea unui compozitor, elevul învață să observe, să simtă și să exprime ceea ce uneori cuvintele nu reușesc să transmită.

Muzica educă dincolo de sunete

Ora de Educație muzicală contribuie la dezvoltarea unor competențe care depășesc spațiul disciplinei. Muzica solicită atenție, memorie, răbdare și perseverență. Îl învață pe elev să asculte – nu doar sunetele, ci și pe cei din jur.

În interpretarea de grup, fiecare voce contează, dar niciuna nu poate exista independent de celelalte. Copiii descoperă astfel o lecție importantă: pentru a construi ceva frumos împreună, trebuie să știm când să ne facem auziți și când să îi ascultăm pe ceilalți

Această experiență este cu atât mai vizibilă în activitatea corală. Un cor nu reprezintă doar un grup de copii care interpretează aceeași melodie. Este o mică comunitate în care fiecare membru contribuie la rezultatul final. Repetițiile dezvoltă disciplina și responsabilitatea, iar aparițiile în fața publicului îi ajută pe elevi să își depășească emoțiile și să dobândească mai multă încredere în propriile forțe.

De la emoție la educație

Muzica are extraordinară capacitate de a transforma o lecție într-o experiență. Uneori, câteva măsuri muzicale pot spune mai mult decât o explicație îndelungată. O melodie poate trezi o amintire, poate crea o stare de bucurie sau de liniște și poate deschide drumul către înțelegerea unei epoci, a unei tradiții sau a unei comunități.

De aceea, educația muzicală este și o formă de educație culturală. Prin cântecul popular, elevii se apropie de patrimoniul tradițional românesc; prin creațiile marilor compozitori descoperă valori ale culturii universale; prin muzica actuală pot învăța să aleagă, să compare și să își formeze propriul gust artistic.

Rolul profesorului nu este acela de a le spune elevilor ce muzică trebuie să le placă, ci de a le oferi suficiente experiențe valoroase încât să poată asculta conștient, înțelege și alege. Nu toți elevii vor deveni muzicieni și nici acesta nu este scopul *Educației muzicale*. Unii copii au o voce frumoasă, alții au un simț ritmic foarte bun. Unii sunt curioși să descopere instrumente, alții preferă să asculte și să vorbească despre ceea ce au simțit.

Important este ca fiecare copil să descopere că are un loc în această lume a sunetelor. Uneori, succesul unei ore nu se măsoară prin cât de multe noțiuni au fost memorate, ci printr-un elev care, la sfârșitul lecției, continuă să fredoneze melodia învățată. Alteori, îl vedem în emoția unui copil aflat pentru prima dată pe scenă sau în bucuria unui grup care a reușit să cânte împreună.

O școală în care muzica se aude

O școală nu este alcătuită doar din săli de clasă, manuale și cataloage. Este o comunitate. Serbările, concertele, activitățile artistice, concursurile și proiectele culturale îi aduc împreună pe elevi, profesori, părinți și membri ai comunității.

Ca profesor de *Educație muzicală*, cred că una dintre cele mai mari satisfacții este să observi cum un copil timid capătă curaj, cum un grup de elevi învață să funcționeze ca o echipă și cum, treptat, cântecul devine pentru ei mai mult decât o activitate școlară.

Prof. Cătălin-Haralambie STĂNICĂ

Metode de predare inovative

În abundența informațională cu care societatea actuală se confruntă, sistemul educațional are dificilul rol de a forma personalități care să discearnă informația prețioasă de cea excedentară, să extragă esențialul din general.

Înveți nu doar pentru „a ști” și a stoca o serie de informații din diferite domenii, ci pentru a folosi ceea ce știi, pentru a aplica ceea ce ai acumulat, în folosul tău și al celorlalți.

Metodele active sunt acțiunile pedagogice care permit elevului satisfacerea trebuințelor lui de activitate, de cercetare, de creativitate, de comparare și de înțelegere a cunoștințelor prin el însuși sau în colaborare cu alți elevi. Profesorul este animator, moderator, este cel care creează situațiile stimulatoare, care susține efortul elevilor.

Metode de învățare inovative:

Învățarea prin proiecte – elevii primesc o temă de proiect la care lucrează o perioadă mai lungă de timp, individual sau în echipe. Se pune accent pe gândire critică, colaborare și aplicabilitate practică.





Învățarea prin joc - se folosesc jocuri educative (digitale sau tradiționale) pentru consolidarea cunoștințelor sau pentru a mentine interesul elevilor.

Învățarea prin descoperire – elevii sunt încurajați să descopere concepte singuri, ghidați de profesor.

Învățarea prin utilizarea tehnologiei - se folosesc aplicații, platforme online (Google Classroom, wordwall, padlet, livresq s.a.).



În cadrul orelor de geografie, resursele digitale reprezintă instrumente deosebit de utile și atractive, contribuind la înțelegerea mai ușoară a noțiunilor predate și la implicarea activă a elevilor în procesul de învățare. Cu ajutorul acestora, reușim să descoperim împreună locuri, regiuni și fenomene geografice care, în mod obișnuit, sunt greu accesibile prin observare directă. Imaginile, materialele video, hărțile digitale și interactive, prezentările și aplicațiile educaționale transformă informația teoretică într-o experiență de învățare mai concretă și mai apropiată de realitate.

Utilizarea tehnologiei oferă elevilor posibilitatea de a explora, chiar din sala de clasă, diferite regiuni ale lumii, forme de relief, cursuri de apă, mări și oceane, precum și numeroase fenomene naturale. În acest fel, lecția de geografie devine mai dinamică și mai atractivă, iar elevii nu mai sunt doar receptori ai informației, ci participanți activi, încurajați să observe, să compare, să descopere și să formuleze propriile concluzii.

Aplicațiile educaționale interactive se bucură de un interes deosebit din partea elevilor. Prin intermediul acestora, identificăm și localizăm unități de relief, artere hidrografice, continente, mări și oceane, bazine oceanice, țări, județe și reședințe de județ.

Prin urmare, integrarea resurselor digitale în orele de geografie contribuie la crearea unui proces educațional modern, interactiv și centrat pe elev. Tehnologia nu înlocuiește rolul profesorului.

Folosite într-un mod echilibrat și adaptat obiectivelor lecției, instrumentele digitale pot transforma ora de geografie într-o adevărată călătorie de descoperire a lumii.

Prof. Ana-Maria ARCHIP

Învățăm prin artă

Educația tehnologică este o disciplină școlară care oferă elevilor cunoștințe și abilități practice relevante pentru viața de zi cu zi și pentru viitorul profesional, contribuind la pregătirea elevilor pentru o societate în continuă evoluție tehnologică.

Disciplina încurajează dezvoltarea abilităților practice prin intermediul proiectelor și activităților cu caracter empiric. Asemenea activități pot include construcția de modele sau machete, precum și decorarea și înfrumusețarea acestora, oferind elevilor oportunități de învățare holistică și creative, prin integrarea artelor vizuale în asemenea activități.

Învățarea prin artă ajută la dezvoltarea creativității, lăsând să se dezvolte imaginația prin forme artistice. De asemenea, aceasta încurajează gândirea originală, îmbunătățește abilitățile motorii și de comunicare și dezvoltă simțului estetic față de tot ce ne înconjoară.



În cadrul orelor de educație tehnologică este întâlnită și educația estetică, atunci când are loc procesul de cultivare a sensibilității și aprecierii frumosului. Aceasta își propune să dezvolte aplecarea și capacitatea de a aprecia frumusețea în artă, natură și în viața cotidiană.



Educația estetică care are loc în timpul orelor contribuie la formarea unei sensibilități și a conștientizării valorii estetice din jurul nostru prin: dezvoltarea propriului gust estetic, identificarea diferitelor elemente pe care le plac și le înțeleg, exprimarea opiniilor și preferințelor proprii sau prin transmiterea unor emoții și mesaje.

În clasele V-VIII, elevii reușesc să decoreze și să îmbunătățească spațiile verzi prin desene folosind propria imaginație, să execute machete ale diferitelor clădiri și să înțeleagă elementele componente ale artizanatului românesc pe care le aplică pe diferite obiecte.

Arta și artizanatul în tradiția românească sunt adesea strâns legate, reflectând o bogată moștenire culturală și o tradiție îndelungată de creație manuală.

Obiectele de artizanat sunt adesea create cu influențe tradiționale, inclusiv prin aplicarea unot motive populare, modele și simboluri culturale.



Artizanatul autentic românesc se regăsește atât în portul popular, cât și în anumite obiecte din lemn, lut sau metal. Elevii claselor a VII-a au realizat diferite modele artizanale pe hârtie, țesătură și lemn, utilizând simboluri culturale și spirituale. Aceste simboluri pot face ca obiectele de artizanat să devină expresii ale identității culturale și spirituale.



Integrarea artei în educația elevilor adaugă dimensiuni creative și expresive.

Prof. Nicoleta COJOCARU



Studierea figurii monstruoase în activitatea didactică

Argument didactic

Dacă acceptăm că literatura are rolul de a-i ajuta pe elevi să înțeleagă lumea în care trăiesc și să interpreteze experiențele umane din perspective diferite, atunci nu vedem de ce monstruosul ar trebui exclus din acest demers.

Dimpotrivă, este una dintre temele care îi preocupă în mod firesc pe copii și pe adolescenți, chiar dacă de cele mai multe ori interesul lor se manifestă în afara școlii. Monștrii sunt prezenți în filme, seriale, jocuri video, desene animate, benzi desenate, povestiri.

Elevii discută despre aceste personaje cu naturalețe, le compară, le clasifică, le apreciază sau le resping fără să conștientizeze că, în fond, fac deja primele exerciții de interpretare. Prin urmare, subiectul este ofertant din punct de vedere didactic și nu necesită multă creativitate ca să deschidă discuții ample.

Dar tot în această zonă se găsește și punctul sensibil: fascinația devine ușor divertisment, componenta educativă se diluează în conversații de plăcere iar monștrii riscă să fie tratați superficial.

Mai grav, uneori pot chiar să nu-și mai găsească locul într-un parcurs didactic deja încărcat: de ce ar trebui să discutăm despre figuri monstruoase când există deja multe alte personaje (umane) pe care elevii trebuie să învețe să le citească? O asemenea perspectivă ar însemna însă să ignorăm un univers cultural pe care elevii îl cunosc deja foarte bine și care poate deveni un punct de plecare pentru înțelegerea unor opere literare mai complexe.

În fond, interesul autentic al elevului reprezintă una dintre cele mai valoroase resurse didactice, iar profesorul nu trebuie să o înlocuiască, ci să o fructifice în mod educativ. De altfel, studierea monstruosului nu presupune o preocupare pentru senzațional, pentru grotesc sau pentru violență.

Monstrul nu este important prin aspectul său exterior, ci prin ceea ce simbolizează. Aproape întotdeauna, el exprimă o frică, o limită, un conflict sau o formă de alteritate. În jurul său se construiesc întrebări despre bine și rău, despre normalitate, despre diferență, despre responsabilitate sau despre consecințele anumitor alegeri.

Din această perspectivă, analiza figurilor monstruoase nu se îndepărtează de obiectivele disciplinei, ci le completează, oferind contexte autentice pentru interpretarea simbolurilor și pentru dezvoltarea gândirii critice. Există, desigur, și riscul ca tema să fie receptată exclusiv prin dimensiunea ei spectaculoasă.

Tocmai de aceea rolul profesorului devine esențial. El este cel care mută atenția de la simpla curiozitate către semnificație, de la acțiune către simbol și de la reacția spontană către reflecție. Monstrul încetează astfel să mai fie doar un personaj neobișnuit și devine un mijloc prin care elevii descoperă modul în care literatura vorbește despre condiția umană.

Acest capitol dorește să ofere mai multe variante de răspuns la întrebarea fundamentală: „De ce ar trebui studiați monștrii în cadrul școlii?” sau „Cum poate fi folosit monstrul pentru dezvoltarea competențelor?”. În sens larg, studierea figurii monstruoase permite: dezvoltarea abilităților de receptare și interpretare a textului, de gândire critică și de argumentare, extinderea educației estetice prin

abordarea simbolurilor și a miturilor, analiza personajului literar, compararea textelor din epoci și culturi diferite, educația interculturală.

Prin urmare, nu considerăm că monstruosul trebuie introdus în activitatea didactică doar pentru că este atractiv sau apropiat de preocupările elevilor. Aceste aspecte reprezintă, fără îndoială, un avantaj.

Justificarea sa este însă mai profundă: studiul figurilor monstruoase creează contexte favorabile dezvoltării competențelor de lectură, interpretare și argumentare, stimulează reflecția asupra valorilor morale și culturale și îi ajută pe elevi să privească dincolo de aparențe.

În această lumină, monstrul nu mai este doar o prezență fantastică, ci devine un instrument prin care literatura își îndeplinește una dintre funcțiile sale fundamentale: aceea de a-l ajuta pe cititor să înțeleagă mai bine lumea și pe sine însuși.

În lucrarea științifico-metodică pentru obținerea gradului I am propus exemple concrete de activități prin care poate fi integrată studierea monștrilor în formarea competențelor, urmărind subcategoriile de monstruos propuse în partea ei teoretică, astfel:

- Recuperarea pedagogică a monștrilor **mitologici** ca fundamente culturale;
- Schița unor călătorii didactice în *„tărâmul celălalt”* al monștrilor **de basm**;



Dragon-schelet, *Heroes II*

- **Fantasticul** cu potențial didactic și monștrii *„povestirilor de groază”*;
- Inteligența artificială și alte repere educaționale din universul **science-fiction**;
- Restructurări educative pentru joc și joacă în lumea **filmelor** și a **jocurilor** video.

Studiul monstrului în cadrul parcursului școlar nu urmărește spectaculosul sau divertismentul, deși educația estetică în ceea ce privește receptarea adecvată a acestora este la fel de importantă. Mai degrabă facilitează înțelegerea unei metode culturale prin care omenirea a reprezentat alteritatea, frica și răul. Astfel se pot consolida competențe de lectură, interpretare și reflecție critică. Concret, aceste abilități pornesc de la cele mai simple: diferențierea dintre imaginar și real (respectiv, literar / nonliterar), identificarea și clasificarea corectă a personajelor mitologice, de basm, fantastice sau science-fiction, după care se parcurg etape didactice consacrate precum caracterizarea personajului sau întrebări de analiză despre motivațiile lui.


Hidra cu 5 capete, *Age of Mythology*

Încheiem această etapă dând un nume principiului enunțat: pedagogie a monstruosului, adică utilizarea figurii monstrului ca mijloc didactic pentru dezvoltarea competențelor de interpretare, a gândirii critice și a reflecției asupra alterității, valorilor și limitelor umane.



Baseball și Oină

două sporturi, două culturi, aceeași lecție despre educație și caracter

La prima vedere, *baseballul* american și oina românească par să aparțină unor lumi diferite. Unul ne duce cu gândul la marile stadioane americane, la tribune pline și la sportivi deveniți adevărate simboluri ale culturii populare, în timp ce celălalt ne întoarce spre tradițiile românești, spre jocurile practicate în aer liber și spre o parte importantă a patrimoniului nostru sportiv.

Dincolo de aceste diferențe, cele două sporturi au însă surprinzător de multe elemente comune. Ambele se bazează pe lovirea unei mingi cu ajutorul unui obiect asemănător unei bâte, pe alergare, precizie, coordonare, strategie și colaborare.

Mai mult decât atât, privite din perspectivă educațională, atât baseballul, cât și oina pot deveni adevărate instrumente de formare a copiilor.

Povestea ***baseballului*** este mai complexă decât legenda potrivit căreia jocul ar fi fost inventat, în anul **1839**, de **Abner Doubleday**. Cercetările istorice au arătat că originile sale trebuie căutate mai degrabă în familia jocurilor europene cu minge și bâtă, practicate cu mult înainte ca baseballul să capete forma pe care o cunoaștem astăzi.

În **Anglia** secolului al **XVIII**-lea existau deja referiri la jocuri numite „base-ball”, iar coloniștii britanici au dus în **America** diferite jocuri înrudite, printre care rounders și alte variante de tip „bat-and-ball”.

Ajunse pe continentul american, aceste forme de recreere s-au transformat treptat. În primele decenii ale secolului al **XIX**-lea, în orașe precum **New York** și **Philadelphia** se practicau numeroase variante locale, iar nevoia unor reguli comune devenea tot mai evidentă.

La mijlocul secolului al **XIX**-lea au început să fie stabilite mai clar terenul, bazele și modalitățile de eliminare a jucătorilor, pregătind astfel trecerea de la un simplu joc recreativ la un sport organizat.

Baseballul avea să se dezvolte spectaculos în **Statele Unite**. În **1869**, **Cincinnati Red Stockings** a devenit cunoscută drept prima echipă profesionistă de baseball, iar în deceniile următoare sportul s-a transformat într-un adevărat fenomen social. Apariția competițiilor profesioniste și, ulterior, dezvoltarea ligilor majore au contribuit la consolidarea unei culturi sportive impresionante. Jucători legendari, precum **Babe Ruth**, au depășit granițele terenului de joc și au devenit simboluri ale unei epoci. Baseballul nu mai era doar o competiție: devenise o parte importantă a identității culturale americane.

De cealaltă parte a Atlanticului, **România** avea propriul său joc tradițional cu mingea și bastonul: ***oina***.

Cu rădăcini vechi în cultura populară românească, *oina* s-a transmis din generație în generație înainte de a fi organizată sub forma unui sport cu reguli bine definite. Un rol deosebit în promovarea sa l-a avut **Spiru Haret**, reformator al învățământului românesc, care a susținut introducerea și practicarea oinei în școli la sfârșitul secolului al **XIX**-lea. *Educația fizică* era privită astfel nu numai ca mijloc de dezvoltare corporală, ci și ca modalitate de cultivare a disciplinei, solidarității și spiritului de echipă.

Pentru copii, valoarea acestor sporturi depășește cu mult rezultatul înscris pe tabela de marcaj. Lovirea unei mingi aflate în mișcare solicită intens coordonarea mână–ochi și capacitatea de apreciere a vitezei și traiectoriei.

Copiii aleargă și lovesc mingea, dar, fără să își dea întotdeauna seama, învață să comunice, să respecte reguli, să anticipeze, să accepte o înfrângere, să își susțină coechipierii și să își asume propriile decizii.

Poate că tocmai aici se întâlnesc cel mai frumos baseballul și oina. Este nevoie de responsabilitate răbdare, strategie, coordonare, perseverență și încredere în ceilalți.

Prof. Orica HOCIUNG

Proiectarea didactică

instrument al educației pentru însușirea competențelor matematice

Educația actuală este orientată tot mai mult spre formarea competențelor, iar acest deziderat presupune depășirea modelului tradițional centrat exclusiv pe transmiterea de cunoștințe. Elevul trebuie să fie capabil nu doar să cunoască informații, ci să le utilizeze în contexte variate, să rezolve probleme, să analizeze situații și să găsească soluții. În acest cadru, proiectarea didactică reprezintă unul dintre principalele instrumente prin care profesorul poate organiza un proces educațional coerent, eficient și adaptat nevoilor elevilor.

Proiectarea didactică presupune anticiparea și organizarea activității instructiv-educative prin stabilirea competențelor urmărite, selectarea conținuturilor, alegerea metodelor și mijloacelor didactice, precum și stabilirea modalităților de evaluare. În educația centrată pe competențe, aceste componente trebuie să fie permanent corelate, astfel încât activitatea desfășurată la clasă să conducă la formarea unor achiziții durabile și transferabile.

Particularități ale proiectării didactice în predarea matematicii

În cazul matematicii, proiectarea are o importanță deosebită datorită caracterului logic și progresiv al disciplinei. Noile achiziții se construiesc pe baza celor anterioare, motiv pentru care profesorul trebuie să urmărească permanent continuitatea și progresul în învățare.

O proiectare eficientă presupune selectarea conținuturilor în raport cu competențele specifice, utilizarea unor metode activ-participative, diferențierea sarcinilor și realizarea unei evaluări formative constante. Problematizarea, descoperirea, investigația, învățarea prin cooperare și proiectele interdisciplinare contribuie la transformarea elevului din receptor al informației în participant activ la propria formare.

Un rol important îl are și integrarea tehnologiei în activitatea didactică. Instrumente precum ***GeoGebra***, **Wordwall**, **Kahoot**, **Google Forms** sau aplicațiile pentru realizarea reprezentărilor grafice pot facilita înțelegerea conceptelor și pot crește motivația elevilor pentru învățare. Tehnologia nu trebuie privită ca un scop în sine, ci ca o resursă care completează metodele tradiționale și oferă noi posibilități de explorare, exersare și evaluare.

De la concepte matematice la situații concrete de învățare

Educația pentru competențe presupune valorificarea matematicii în contexte apropiate de realitatea elevilor. De exemplu, în studiul fracțiilor, reprezentările grafice și exercițiile interactive pot facilita trecerea de la abstract la concret.

În cazul proporționalității, situațiile din viața cotidiană pot constitui punctul de plecare pentru activități interdisciplinare și pentru rezolvarea unor probleme autentice.

În studiul *geometriei*, aplicațiile digitale permit realizarea și modificarea dinamică a construcțiilor, favorizând învățarea prin descoperire. În același timp, unitățile referitoare la statistică și reprezentarea datelor oferă oportunități pentru realizarea unor investigații în care elevii colectează, organizează, reprezintă și interpretează informații din mediul apropiat.

Astfel de activități demonstrează că matematica nu reprezintă doar un ansamblu de formule și algoritmi, ci un instrument prin care elevii pot interpreta și înțelege realitatea.

Profesorul – facilitator și designer al învățării

În paradigma educației pentru competențe, rolul profesorului se modifică semnificativ. Acesta nu mai este doar furnizor de informații, ci devine facilitator, ghid și designer al experiențelor de învățare. Profesorul creează contexte în care elevii investighează, formulează ipoteze, argumentează, colaborează și reflectează asupra propriului progres.

Proiectarea trebuie să rămână

flexibilă, deoarece o lecție eficientă nu poate fi desprinsă de particularitățile colectivului de elevi. Ritmul de lucru, nivelul achizițiilor, dificultățile întâmpinate și interesele elevilor impun adaptarea permanentă a strategiilor didactice.

La fel de importantă este evaluarea. Aceasta nu trebuie să reprezinte doar momentul final al unui parcurs de învățare, ci să îl însoțească permanent. Feedbackul constructiv, autoevaluarea și evaluarea formativă permit identificarea dificultăților și reglarea activității înainte ca acestea să devină obstacole majore în învățare.

Proiectarea didactică și calitatea educației

O proiectare coerentă și flexibilă contribuie direct la creșterea calității procesului educațional. Prin intermediul acesteia pot fi create situații de învățare care stimulează gândirea logică și critică, creativitatea, autonomia, capacitatea de rezolvare a problemelor, colaborarea și utilizarea responsabilă a resurselor digitale.

Din experiența activității didactice, se poate observa că lecțiile atent proiectate facilitează participarea activă a elevilor și permit adaptarea conținuturilor la niveluri diferite de pregătire. Integrarea resurselor digitale și a situațiilor concrete contribuie, de asemenea, la schimbarea percepției asupra matematicii, aceasta devenind mai accesibilă și mai apropiată de experiențele cotidiene ale elevilor.

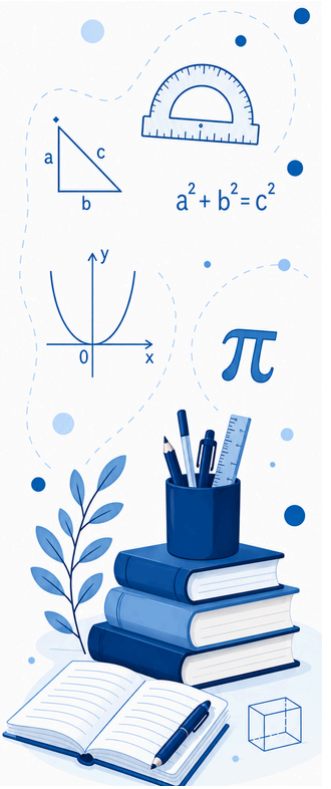
Proiectarea didactică reprezintă, în același timp, un demers reflexiv. Profesorul analizează rezultatele activității, identifică strategiile eficiente și pe cele care necesită îmbunătățire și își adaptează permanent practica profesională. În acest fel, proiectarea nu se încheie odată cu redactarea documentelor didactice, ci continuă prin observare, evaluare și autoreflecție.

Concluzii

În contextul educației contemporane, proiectarea didactică depășește caracterul unei simple obligații profesionale. Ea reprezintă un proces complex de anticipare, organizare, adaptare și reflecție, prin care profesorul creează condițiile necesare unei învățări autentice.

În predarea matematicii, proiectarea centrată pe competențe permite trecerea de la reproducerea mecanică a unor algoritmi la înțelegere, aplicare, explorare și rezolvare de probleme. Prin metode active, diferențiere, evaluare formativă și utilizarea echilibrată a tehnologiei, profesorul poate transforma lecția într-o experiență de învățare relevantă.

În acest sens, proiectarea didactică este un instrument esențial al educației pentru competențe, deoarece contribuie nu numai la însușirea cunoștințelor matematice, ci și la formarea unor elevi autonomi, responsabili, creativi și capabili să utilizeze ceea ce învață în situații reale.



Bibliografie selectivă

Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ.* Editura Didactică și Pedagogică.

Curriculum național pentru învățământul gimnazial – Matematică, MEN, 2017.

European Commission (2018). Key Competences for Lifelong Learning.

Ionescu, M. (2019). *Didactica modernă – abordări pentru educația competențială.*

Pânișoară, I.-O. (2021). *Comunicarea eficientă în educație.* Editura Polirom.

Ziua Limbii Române



31 AUGUST 2026

Pământul străbun și graiul, limba românească, sunt simbolul neamului. Lor ne închinăm și le aducem elogii. Așa cum pe cer strălucesc astrele, în sufletul românului limba sa este steaua strălucitoare, este comoara ascunsă în inima sa.

Limba s-a născut odată cu românul, a evoluat odată cu el, șlefuindu-se mereu, pentru ca astăzi să lucească printre celelalte limbi naționale, ducând numele României peste mări și peste țări.

Limba este glasul suferinței neamului, este glasul istoriei noastre, a moșilor și strămoșilor noștri care au înroșit glia cu sângele lor, pentru păstrarea granițelor, a ființei naționale.

Limba este mărturia existenței noastre, a ciobanului care-și mâna oile spre munte în mult duioasa doină de ciobănie, cu cal, desagă și secure, păzit de veșnicul său tovarăș, ciobănescul mioritic.

Limba este mărturia gliei brăzdată cu plugul de lemn, tras de boii opintindu-se în jug, îndemnați de plugar: Hăis! și Cea!, Plăvan și Bourean! Limba a încolțit și a crescut odată cu semințele împrăștite pe moșie, udate cu sudoarea țăranului, murmurând doina de jale. Limba este foșnetul grâului, a codrului frate cu românul, care l-a ascuns de poteră, l-a ajutat să-i învingă pe aceia care au vrut să ne știrbească moșia.

Limba înseamnă sensibilitate. Ea îndeamnă generațiile spre venerare, spre pioasă recunoștință. Prin graiul dulce românesc am răzbătut spre lumină asemenea plăpândului ghiocel ce-și înalță căpșorul prin frunze uscate, atrăgând privirile inocente ale copiilor care-i culeg și-i îmbină cu dragostea lor, ca să-i dea celei mai iubite ființe, mama, răsplată a dragostei cu care i-a alintat la piept, murmurând duios: *Nani, nani puișor, / Dormi cu mama, dormi ușor!*



Prin graiul lin ce curge ca apa vie, prin doinele și baladele venite de la strămoși, împletim trecutul cu prezentul și cu viitorul, clipele de zbucium cu cele de liniște, lumină și speranță.

Limba este cântecul nevinovat al copilului, este șoapta de iubire a tânărului, este truda omului care lucrează din zori și până-n seară. La noi întâi răsună doina, apoi răsare soarele!... Ce poate poate fi mai de preț decât vorbele, aceste perle presărate pe moșie!...



De aceea avem datoria să le adunăm cu grijă și să le înșirăm cu respect în dulcea limbă românească, care este sărbătoarea sufletului nostru.

Așa cum afirma **Grigore Vieru**, când nu poți nici să plângi, nici să mângâi, nici să cânți, te apleci spre tăcere doar în limba ta. Ție ne închinăm și prin Tine rostim imnuri de slavă și recunoștință.

Prof. Andreea-Elena GHINDĂOANU

LAUDĂ LIMBII ROMÂNE
și graiului străbun!
FRUMUSEȚEA LIMBII ROMÂNE

Cea mai mare și mai de preț comoară a unui neam este limba, graiul său.



Alexe Mateevici, în creația sa Limba noastră, se mândrea cu limba românească, evidențiindu-i frumusețea. Limba românească este limba strămoșilor, presărată pe spațiul românesc: *Limba noastră-i o comoară / În adîncuri înfundată, / Un șirag de piatră rară / Pe moșie revărsată.*

Poetul îi evidențiază muzicalitatea, fiindcă limba românească este o limbă melodioasă. Când rostim cuvintele, acestea curg asemenea apei de șes, fără zgomot, cu o liniște dumnezeiască. Românul, când vorbește, parcă doinește din fluierul său, păzindu-și turma de oi: *Limba noastră numai cântec / Doina dorurilor noast*

Poeții și scriitorii au ridicat limba moșilor noștri la rang nobil. **Mihai Eminescu** o definește ca un fagure de miere, adică perfectă, cum numai o mână divină ar putea-o modela. Pentru strădania sa, nația română îl slăvește în veci, așezându-l între constelații. Este o stea, este Luceafărul nostru.



Deci, dacă limba-graiul înseamnă națiune, atunci cunoașterea ei este o necesitate, impune o datorie stașnică, aceea de a o învăța, a o stăpâni și folosi corect, atât scris, cât și oral. Numai cine o cunoaște cu adevărat și o înțelege bine o poate iubi cu adevărat și numai acela poate spune cu mândrie: **Sunt român!**



Orice popor poate exista ca nație, doar dacă își păstrează limba. În imnul nostru național, **Andrei Mureșanu** evoca importanța acestei idei: *Acum se-nceacă cruzii în oarba lor trufie, / Să ne răpească limba, dar morți numai o dăm!*



Prof. Andreea-Elena GHINDĂOANU

Muzica prinde viață prin creativitate

proiecte realizate de elevii școlii

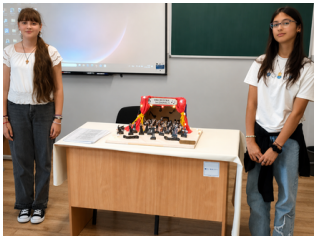
Educația muzicală poate depăși granițele lecției obișnuite și poate deveni un spațiu al creativității, al cercetării și al lucrului în echipă. Pornind de la noțiunile studiate la clasă, elevii au avut ocazia să transforme informațiile teoretice în proiecte tridimensionale și materiale vizuale originale, prin care lumea muzicii a prins formă, culoare și expresivitate.

Activitatea a urmărit valorificarea cunoștințelor dobândite în cadrul orelor de *educație muzicală*, dar și stimularea imaginației și a spiritului de inițiativă. Organizați în echipe, elevii au cercetat diferite teme, au selectat informațiile esențiale și au realizat machete prin care au prezentat într-o manieră atractivă instrumentele muzicale, orchestra, mari personalități ale istoriei muzicii și formațiile reprezentative ale culturii muzicale românești.

Unul dintre proiecte a fost dedicat **instrumentelor muzicale**, reunite într-o machetă atent realizată și însoțite de denumiri și reprezentări sugestive.



Prin această activitate, elevii au putut observa mai ușor diversitatea instrumentelor și particularitățile acestora, transformând procesul de învățare într-o experiență concretă și accesibilă. O altă direcție a fost reprezentată de **orchestra simfonică**.



Prin machetele realizate, elevii au reconstituit în miniatură universul unei orchestre, acordând atenție instrumentiștilor, dispunerii acestora și imaginii de ansamblu a formației. Dincolo de aspectul estetic, proiectele au constituit un bun prilej pentru aprofundarea rolului pe care fiecare familie de instrumente îl îndeplinește în construirea sonorității orchestrale.

Creativitatea elevilor s-a remarcat și în proiectul dedicat lui **Ludwig van Beethoven**. Viața și creația marelui compozitor au fost prezentate printr-o adevărată scenografie muzicală: *portrete*, *partituri*, *claviatura pianului*, *simboluri muzicale*, *informații biografice* și *trimiteri la creațiile sale*.



Elementele au fost îmbinate într-o compoziție vizuală expresivă, capabilă să apropie personalitatea lui Beethoven de universul elevilor și să transforme documentarea într-o formă de descoperire.

Un loc aparte l-a ocupat proiectul consacrat *Corului Național de Cameră* „**Madrigal** – **Marin Constantin**”, formație emblematică a artei corale românești. Elevii au realizat atât un material documentar, cât și o machetă inspirată de universul scenic al Madrigalului, evidențiind personalitatea fondatorului Marin Constantin, imaginea ansamblului și specificul său artistic.



Activitatea a oferit astfel posibilitatea unei întâlniri cu una dintre cele mai valoroase pagini ale culturii muzicale românești.

Prof. Cătălin-Haralambie STĂNICĂ

Alegeri sănătoase pentru o viață echilibrată

proiecte realizate de elevii școlii

Educația pentru sănătate capătă o valoare aparte atunci când informațiile sunt descoperite, înțelese și transpuse în activități practice. Pornind de la tema alimentației sănătoase și a adoptării unui stil de viață echilibrat, elevii au realizat o serie de proiecte creative prin care au demonstrat că învățarea poate deveni o experiență atractivă, interactivă și apropiată de realitatea cotidiană.

Activitatea a avut în centrul său una dintre cele mai importante preocupări pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor și adolescenților: formarea unor obiceiuri alimentare sănătoase. Elevii au cercetat informații despre *principalele categorii de alimente, rolul fructelor și legumelor în alimentație, produsele lactate, vitamine, nutrienți și importanța unei diete variate și echilibrate.*

Rezultatele muncii lor au luat forme dintre cele mai diverse. Piramida alimentară a fost reprezentată printr-o machetă tridimensională, alimentele fiind organizate sugestiv pentru a evidenția locul acestora într-o alimentație echilibrată. Alte echipe și-au îndreptat atenția către consumul de **fructe** și **legume**, realizând machete viu colorate, postere și materiale informative prin care au prezentat beneficiile acestora pentru organism.



Împărțirea responsabilităților, schimbul de idei și realizarea unui produs comun au contribuit la dezvoltarea spiritului de cooperare și a încrederii în propriile capacități. În același timp, prezentarea proiectelor le-a oferit elevilor posibilitatea de a-și valorifica munca și de a împărtăși celorlalți ceea ce au descoperit.

Prin varietatea materialelor realizate, sala de clasă s-a transformat într-un adevărat spațiu al învățării prin descoperire. Culorile, desenele, machetele și mesajele elevilor au adus în prim-plan ideea că o alimentație sănătoasă nu trebuie privită ca o simplă lecție din manual, ci ca parte a unui mod de viață responsabil.



Lucrul în echipă a reprezentat, la rândul său, o componentă importantă.

Împărțirea responsabilităților, schimbul de idei și realizarea unui produs comun au contribuit la dezvoltarea spiritului de cooperare și a încrederii în propriile capacități. În același timp, prezentarea proiectelor le-a oferit elevilor posibilitatea de a-și valorifica munca și de a împărtăși celorlalți ceea ce au descoperit.

Prin varietatea materialelor realizate, sala de clasă s-a transformat într-un adevărat spațiu al învățării prin descoperire.



Astfel de activități contribuie la formarea unor deprinderi care depășesc cadrul unei discipline școlare. Ele îi ajută pe elevi să înțeleagă că informațiile dobândite la școală au aplicabilitate în viața de zi cu zi și că fiecare dintre noi poate face alegeri mai bune pentru propria sănătate.

Să învățăm să alegem sănătos astăzi înseamnă să investim în sănătatea noastră de mâine.

Prof. Dumitru-Marius ȚUVICHI **Prof. Ilinca TOMA**

Din creion se nasc povești

universul imaginației prin desen

Există nenumărate modalități prin care un copil își poate exprima gândurile, emoțiile și felul în care percepe lumea. Uneori sunt suficiente câteva cuvinte, alteori muzica devine limbajul potrivit, iar în alte situații o simplă coală de hârtie și un creion deschid drumul către un univers fără limite. Desenul este una dintre cele mai accesibile și, în același timp, mai profunde forme de exprimare artistică, deoarece îi permite creatorului să transforme o idee, o emoție sau o imagine interioară într-o realitate vizibilă.

Lucrările prezentate constituie o frumoasă incursiune într-un univers artistic divers. Deși toate au la bază desenul în creion, fiecare propune o altă temă, o altă atmosferă și un alt mod de organizare a spațiului. Personaje delicate, animale, elemente fantastice, peisaje, construcții arhitecturale și scene inspirate din viața cotidiană se întâlnesc într-o colecție care vorbește, înainte de toate, despre imaginație și despre plăcerea de a crea.

Lumea personajelor – între sensibilitate și imaginație

O parte importantă a desenelor este dedicată personajelor. Chipurile stilizate, ochii mari și expresivi, coafurile atent conturate și vestimentația bogată în detalii construiesc o lume delicată, apropiată de universul ilustrațiilor pentru copii și al poveștilor fantastice.





Ilinca PEPENEAȚĂ-NEDELCU

Unele personaje sunt însoțite de stele, flori, fundițe, picături de ploaie sau animale, iar aceste elemente nu au doar un rol decorativ. Ele contribuie la crearea atmosferei și completează personalitatea fiecărui personaj. O rochie, o pălărie, o pereche de codițe, un accesoriu sau un mic animal de companie pot deveni indicii ale unei povești pe care privitorul este liber să o imagineze.

Remarcăm și diversitatea ipostazelor: personaje aflate în mișcare, personaje surprinse într-o stare de liniște, altele integrate într-un decor fantastic sau într-un cadru inspirat din viața de zi cu zi. În acest fel, desenul depășește simpla reprezentare a unei figuri și capătă o dimensiune narativă.

Personajele par să aibă fiecare propria poveste. Cine sunt? Unde se îndreaptă? Ce simt? Ce se întâmplă în jurul lor? Desenul nu oferă întotdeauna răspunsurile, iar tocmai acest lucru îi conferă farmec. Privitorul devine, la rândul său, participant la actul artistic, completând prin propria imaginație ceea ce creatorul a sugerat prin linii.

Natura, transformată în poveste

O altă direcție artistică este reprezentată de elementele inspirate din natură. Florile, păsările, marea, norii, stâncile sau animalele sunt integrate în compoziții care transmit sensibilitate și atenție pentru lumea înconjurătoare.



Ana-Maria NICOLAU

Desenul farului constituie un exemplu sugestiv. Construcția verticală domină compoziția și devine punctul principal de interes, fiind înconjurată de stânci, apă, nori și păsări. Drumul care șerpuiește către far conduce privirea spre centrul imaginii și creează senzația de profunzime.

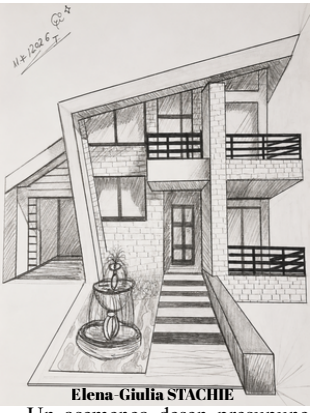
Farul poate fi privit și dincolo de reprezentarea sa concretă. Prin însăși semnificația sa, el sugerează lumină, orientare, siguranță și speranță. Așezat între mare și cer, devine un element care leagă realitatea de imaginar și transformă peisajul într-un posibil început de poveste.

Păsările aflate în zbor aduc dinamism, iar norii și valurile completează atmosfera marină. Hașurile și diferențele de intensitate ale creionului ajută la delimitarea planurilor și la sugerarea texturilor. Astfel, o tehnică aparent simplă permite construirea unei imagini complexe.

Arhitectura – imaginație, precizie și perspectivă

Printre lucrări se remarcă și reprezentarea unei construcții moderne, realizată cu atenție pentru perspectivă și proporții. Spre deosebire de desenele centrate pe personaje și elemente fantastice, aici accentul se mută asupra organizării spațiului.

Casa este construită printr-o succesiune de forme geometrice, linii drepte și volume. Ferestrele ample, balcoanele, treptele, zidăria, acoperișul și elementele decorative creează impresia unei construcții atent proiectate. În fața acesteia, fântâna și spațiul amenajat contribuie la echilibrul întregii compoziții.



Elena-Giulia STACHIE

Un asemenea desen presupune nu doar creativitate, ci și capacitate de observație și gândire spațială. Perspectiva trebuie păstrată, elementele trebuie raportate unele la altele, iar lumina și umbra trebuie sugerate prin intensitatea liniilor și a hașurilor.

Scene care invită la construirea unei povești

O altă lucrare propune o scenă urbană în care apar personaje, o bancă și clădiri în fundal. Aici, desenul dobândește un pronunțat caracter narativ. Privitorul nu vede doar persoane și obiecte, ci este tentat să stabilească relații între acestea și să își imagineze ceea ce se petrece.

Poziția personajelor, gesturile și raportarea lor la elementele din jur sugerează o întâmplare. Contrastul dintre zonele puternic hașurate și cele mai luminoase contribuie la reliefarea personajelor și la delimitarea planurilor.Astfel de lucrări sunt importante deoarece dezvoltă capacitatea de a spune o poveste prin intermediul imaginilor.



Elena-Giulia STACHIE

Farmecul lucrurilor simple

Un loc aparte îl ocupă desenul iepurașului, construit din forme simple și ușor recognoscibile. Personajul este înconjurat de stele, o fundiță, o acadea și alte elemente decorative, iar întreaga compoziție transmite căldură și gingășie.



Sofia-Elena DIACONU

Simplitatea liniilor demonstrează un aspect esențial al exprimării artistice: o lucrare nu trebuie să fie încărcată pentru a transmite o emoție. Uneori, câteva forme bine alese sunt suficiente pentru a crea un personaj memorabil.

Acest tip de desen dezvoltă capacitatea de simplificare și stilizare. Creatorul selectează trăsăturile esențiale ale obiectului reprezentat și le transformă într-o imagine personală.

INTERVIURI - ELEVI EXCEPȚIONALI



APATATEI MATEO IOAN
Absolvent 2026

„Mă numesc Apatatei Mateo Ioan și povestea mea la **Școala Gimnazială Nr. 3 Cut** a început încă din clasa pregătitoare, acum opt ani. Primii pași în lumea învățării i-am făcut alături de doamna învățătoare **Chifu Crina**, care mi-a insuflat dragostea de a descoperi lucruri noi și bucuria de a merge la școală. În clasele I–IV am continuat drumul sub îndrumarea doamnei învățătoare **Alina Huțupan**, care a avut un rol important în formarea mea ca elev, ajutându-mă să pun bazele solide pentru anii ce aveau să urmeze.

În gimnaziu, în clasele V–VIII, am avut-o ca dirigintă pe doamna profesoară **Imbru Alexandra**, care m-a susținut și îndrumat în această etapă mai complexă a școlarizării. De-a lungul întregului parcurs educațional, la toate materiile, am obținut rezultate foarte bune, lucru care mă face să privesc cu încredere spre următoarea etapă din viața mea de elev.

Pentru continuarea studiilor, am ales **Colegiul Național „Calistrat Hogaș”** din **Piatra-Neamț**, profilul *matematică-informatică*. Această alegere a fost inspirată și de familia mea, unde am avut un exemplu apropiat: o fostă elevă a acestui liceu. Am optat pentru profilul matematică-informatică gândindu-mă la planurile mele de carieră pe termen lung: îmi doresc să devin inginer la **Registrul Auto Român**, un vis pentru realizarea căruia consider că o pregătire solidă în matematică și informatică reprezintă fundația potrivită.

Sunt hotărât să-mi continui studiile la facultate și să merg mai departe pe acest drum, cu convingerea că anii petrecuți la Școala Gimnazială Nr. 3 Cut mi-au oferit o bază temeinică pentru tot ceea ce urmează.”



FILIP DENISA - MIHAELA
Absolventă 2026

„Parcursul meu educațional la **Școala Gimnazială Nr. 3 Cut** a început încă din clasele primare, o perioadă pe care o voi păstra mereu în suflet. Aici am făcut primii pași în lumea școlii, am învățat să citesc, să scriu, să descopăr lucruri noi și să am încredere în mine. Anii de primar au fost petrecuți alături de doamnele învățătoare **Chifu Crina** și **Huțupan Alina**, care au contribuit la formarea mea prin răbdare, implicare și încurajare. Alături de dumnealor am învățat că școala nu înseamnă doar note și lecții, ci și prietenie, respect, perseverență și dorința de a deveni mai bun.

Odată cu trecerea în gimnaziu, am început o etapă nouă, cu mai multe responsabilități, materii și provocări. Acești ani au fost petrecuți alături de doamna dirigintă **Imbru Alexandra**, care ne-a fost alături și ne-a îndrumat în momentele importante.

Împreună cu profesorii și colegii mei, am acumulat cunoștințe, am trecut prin emoții, reușite și dificultăți și am creat amintiri pe care le voi purta cu mine mai departe. Rezultatele obținute de-a lungul anilor m-au învățat să fiu perseverentă și să nu renunț atunci când întâlnesc un obstacol.

Pentru următoarea etapă a formării mele am ales **Colegiul Național Pedagogic „Gheorghe Asachi”** din **Piatra-Neamț**, unde am susținut probele de aptitudini pentru profilul *educator-puericultor*. Am ales acest liceu, deoarece vreau să mă dezvolt, să cunosc oameni noi și să descopăr cât mai multe despre mine și despre ceea ce îmi doresc să fac în viitor.

Plec din Școala Gimnazială Nr. 3 Cut cu recunoștință pentru toți profesorii, care m-au îndrumat și cu multe amintiri pe care le voi

păstra mereu. Pentru mine, această școală nu a fost doar locul în care am învățat, ci și locul în care am crescut și m-am format ca persoană.”



IFTIMIA REBECCA-ELENA
Absolventă 2026

„Anii petrecuți la **Școala Gimnazială Nr. 3 Cut** au reprezentat o etapă importantă în formarea mea, atât din punct de vedere educațional, cât și personal. În această perioadă am acumulat cunoștințe, mi-am dezvoltat abilitățile și am avut parte de experiențe care m-au ajutat să descopăr mai bine ceea ce îmi place și ceea ce îmi doresc pentru viitor. Profesorii și colegii au contribuit la formarea mea și voi păstra cu drag amintirile din anii de gimnaziu.

La finalul clasei a VIII-a, am ales să îmi continui studiile la **Liceul de Arte „Victor Brauner”** din **Piatra-Neamț**, deoarece arta este un domeniu care mă pasionează și în care îmi doresc să mă dezvolt. Alegerea acestui liceu a fost una importantă pentru mine, deoarece îmi oferă posibilitatea de a îmbina materiile obișnuite cu studiul și aprofundarea artei. Consider că aici îmi pot valorifica talentul, creativitatea și imaginația și pot învăța lucruri care mă vor ajuta în viitor.

Îmi doresc ca anii de liceu să mă ajute să devin mai sigura pe mine, să îmi dezvolt abilitățile artistice și să îmi descopăr adevăratul potențial. Privesc cu încredere spre viitor și sper ca pasiunea mea pentru artă să mă conducă spre o carieră în domeniul pe care îl iubesc.”



VAMANU ELENA-MĂDĂLINA
Absolventă 2026

„Anii petrecuți la **Școala Gimnazială Nr. 3 Cut** au fost pentru mine o perioadă importantă, plină de amintiri, emoții și momente pe care le voi păstra mereu în suflet. Aici am învățat nu doar lucruri importante la școală, ci și ce înseamnă prietenia, respectul, perseverența și responsabilitatea.

Am avut parte de profesori care m-au îndrumat și m-au încurajat să fiu mai bună, dar și de colegi alături de care am trăit momente frumoase. Dintre materiile studiate, mi-au plăcut în mod deosebit limba română și matematica, fiecare ajutându-mă să mă dezvolt și să privesc lucrurile din perspective diferite.

Acum, la finalul clasei a VIII-a, mă pregătesc să încep un nou capitol. Îmi doresc să urmez studiile în cadrul **Liceului Economic „Alexandru Ioan Cuza”** din **Piatra-Neamț**, profil *comercial – vânzător*, deoarece consider că acest domeniu mi se potrivește și îmi oferă posibilitatea de a învăța lucruri practice, utile pentru viitorul meu.

Sunt o persoană ambițioasă, sociabilă și sensibilă, și îmi doresc să evoluez, să capăt mai multă încredere în mine și să-mi construiesc propriul drum. Plec din școala gimnazială cu emoții, dar și cu speranță și curaj. Un capitol se încheie, dar un altul abia începe.”



MĂZĂREANU DAVID-ANDREI
Absolvent 2026

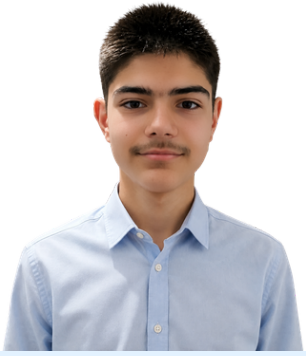
„Anii petrecuți la **Școala Gimnazială Nr.1 Dumbrava Roșie** au reprezentat o etapă fundamentală în formarea mea, atât pe plan educațional, cât și

personal. Privind înapoi la primii pași făcuți pe holurile acestei școli, realizez cât de mult am evoluat și cât de valoroase au fost toate lecțiile învățate aici.

Gimnaziul nu a însemnat doar manuale și ore de curs, ci și legături strânse de prietenie, momente memorabile alături de colegi și îndrumarea caldă a profesorilor noștri, cărora le mulțumesc pentru răbdarea și dăruirea lor.

Privesc spre etapa liceului cu entuziasm și dorință de cunoaștere. Îmi doresc să urmez *filologia,* la **Colegiul Național „Calistrat Hogaș”** din **Piatra-Neamț**, deoarece consider că acest domeniu îmi oferă cele mai bune oportunități de a-mi dezvolta pasiunea și de a-mi construi un fundament solid pentru cariera mea.

Închei acest capitol frumos, cu recunoștință pentru tot ce am primit de la această școală, care îmi va rămâne mereu în suflet și sunt pregătit să pun în practică tot ce am învățat, păsind cu încredere pe noul drum.”



CRĂCIUN LUCA
Absolvent 2026

„Parcursul meu educațional la **Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie** a fost o experiență importantă pentru dezvoltarea mea. În fiecare an, am acumulat noi cunoștințe, mi-am descoperit pasiunile și am învățat să fiu mai responsabil.

Profesorii m-au sprijinit și m-au încurajat să îmi depășesc limitele, iar colegii mi-au fost alături în diferite activități și proiecte.

Această perioadă m-a ajutat să mă pregătesc pentru următoarea etapă a vieții și a educației. Am decis să-mi continui studiile la **Colegiul Național de Informatică** din **Piatra-Neamț**, deoarece *informatica* a fost dintotdeauna una dintre pasiunile mele.”



ȚEPEȘ NICOLAS-ALEXANDRU
Absolvent 2026

„Parcursul meu educațional la **Școala Gimnazială Nr. 3 Cut** a reprezentat o etapă importantă în formarea mea. În anii de gimnaziu am acumulat cunoștințe, mi-am dezvoltat abilitățile și am învățat să fiu mai responsabil și mai perseverent. Pe lângă materiile studiate, această perioadă m-a ajutat să îmi descopăr propriile obiective și să mă gândesc mai serios la viitorul meu. Experiențele și oamenii pe care i-am întâlnit aici au contribuit la dezvoltarea mea atât pe plan școlar, cât și personal.

Pentru următoarea etapă a formării mele am ales **Colegiul Național „Calistrat Hogaș”**, din **Piatra-Neamț**, la profilul *Științe sociale*. Am făcut această alegere, deoarece sunt interesat de societate, de modul în care oamenii gândesc și interacționează, dar și de domenii precum istoria, psihologia, economia și dreptul.

Consider că acest profil îmi va oferi o pregătire potrivită pentru studiile pe care aș putea să le urmez mai departe și îmi va dezvolta capacitatea de a comunica, de a analiza informații și de a-mi susține ideile. Îmi doresc ca anii de liceu să fie o perioadă în care să evoluez, să îmi descopăr noi pasiuni și să mă pregătesc cât mai bine pentru viitor.”



MIRON GEORGE-CRISTIAN
Absolvent 2026

„Numele meu este **Miron George Cristian**, absolvent al clasei a VIII-a, al **Școlii Gimnaziale Nr. 1 Dumbrava Roșie**, și sper ca povestea mea să vă stârnească interesul în rândurile următoare. De ce spun că sunt doar absolvent al clasei a VIII-a al acestei școli? Pentru că anii precedenți de educație i-am petrecut peste hotare, în **Marea Britanie**.

Reîntors acasă în anul 2025, cu minime cunoștințe de limba română, am fost primit cu căldură de prima mea familie educațională din România – Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie. Aici, alături de dascălii mei, am pornit într-o adevărată provocare. Cadrele didactice m-au cunoscut, m-au acceptat, m-au îndrumat, m-au motivat și m-au pregătit să reușesc.

Cu sprijinul lor, am învățat să depășesc teama de a nu fi acceptat, dificultățile lingvistice și provocările legate de gestionarea emoțiilor, pregătindu-mă astfel pentru un viitor plin de reușite.

Toate aceste experiențe au contribuit la formarea mea și m-au ajutat să devin ceea ce sunt astăzi: **încrezător** – nimic nu este imposibil, **motivat** – munca și perseverența conduc spre reușită, **atent și recunoscător** – aprecierea oamenilor și a lucrurilor frumoase din jurul nostru contribuie la dezvoltarea noastră.

Datorită acestei „familii educaționale”, am reușit să pășesc într-o nouă etapă a educației mele, cu multă ambiție și cu dorința de a cunoaște și de a învăța lucruri noi. Pentru toate acestea, rămân sincer recunoscător colegilor mei, domnilor profesori și, nu în ultimul rând, tuturor celor care formează această echipă de succes și care au contribuit la dezvoltarea, educația și evoluția mea.

Închei cu un gând care exprimă poate cel mai bine ceea ce am învățat din această experiență: *„Educația este pașaportul către viitor, pentru că ziua de mâine aparține celor care se pregătesc pentru ea.*”



PETRACHE ANDREI-LAURENȚIU
Absolvent 2026

„Cei opt ani petrecuți la **Școala Gimnazială Nr. 1 Dumbrava Roșie** au reprezentat o perioadă importantă din viața mea. Aici am acumulat numeroase cunoștințe, am legat prietenii și am trăit experiențe frumoase, care au contribuit la dezvoltarea mea și m-au pregătit pentru o nouă etapă.

În toamna acestui an voi începe clasa a IX-a, la **Liceul Economic „Alexandru Ioan Cuza”** din **Piatra-Neamț**, la calificarea *Tehnician în activități economice*. Am ales acest domeniu deoarece mi se pare interesant și consider că îmi poate oferi cunoștințe și competențe utile pentru viitor.

Privesc cu entuziasm începutul vieții de licean. Sunt nerăbdător să cunosc oameni noi, să descopăr lucruri interesante și să mă bucur de experiențele pe care această nouă etapă mi le va oferi. Pășesc cu încredere spre viitor și sper ca anii de liceu să fie plini de reușite, experiențe frumoase și momente de neuitat.”





RECOMANDĂRI DE LECTURĂ

„Copiii căilor ferate”, de Edith Nesbit



Edith Nesbit este considerată mama literaturii moderne pentru copii, influențând autori precum J. K. Rowling sau C. S. Lewis. Romanul „Copiii căilor ferate” demonstrează că literatura bună nu ține de epocă, ci de adevărul și de emoția pe care le transmite, de aceea a fost propus pentru proba orală a *etapei naționale* a Olimpiadei „**Lectura ca abilitate de viață**”, pentru nivelul 1 – clasele a V-a și a VI-a. Este apreciat drept o capodoperă a literaturii pentru copii grație felului în care transformă un loc obișnuit, gara, într-un spațiu plin de viață, de mister și de speranță. Aici se leagă prietenii și se schimbă destine.

Romanul promovează curajul, perseverența, onestitatea și solidaritatea celor trei frați – **Roberta**, **Phyllis** și **Peter** – care depășesc împreună dificultățile și se implică în sprijinirea comunității.

Episoadele captivante – salvarea trenului, ajutorarea unui pasager rănit sau salvarea unui bebeluș din incendiu – transformă romanul într-o lecție despre sinceritate, bunătate, responsabilitate și dragoste pentru familie, valori capabile să învingă nedreptatea și să schimbe lumea din jur.

„Fahrenheit 451”, de Ray Bradbury



În „Fahrenheit 451”, **Ray Bradbury** ne provoacă la o analiză a lumii contemporane dominate de dependența de tehnologie, de scăderea interesului pentru lectură, de supraîncărcarea informațională. Societatea pe care o imaginează scriitorul este bombardată cu distracție permanentă, superficială, cu mult zgomot, cu ecrane, în care oamenii doar consumă, nu mai pun întrebări, nu mai reflectează , nu mai gândesc. Într-o astfel de societate cărțile sunt arse pentru că ilustrează idei complexe, pun întrebări și provoacă autoritatea, sunt interzise tocmai pentru că pot „să deranjeze” ordinea socială.

Personajul central, **Guy Montag**, descoperă frumusețea lumii, importanța de a ne pune întrebări, în urma întâlnirii cu **Clarisse**; el devine, din cenzor, un protector al cunoașterii, trecând de la conformism la trezire morală.

Romanul promovează valoarea cunoașterii prin lectură, fiind o poveste despre libertatea de a gândi, despre căutarea sinelui, despre trezire morală, despre cărți ca spațiu al libertății intelectuale și al rezistenței împotriva manipulării.

Prof. Andreea-Elena GHINDĂOANU

SPORT ȘI LIFESTYLE

CORP ACTIV • MINTE SĂNĂTOASĂ • VIAȚĂ ARMONIOASĂ

„Hrana corespunzătoare este adevăratul tău medicament”, de Hipocrate



Ghid complet pentru o alimentație sănătoasă, hidratare corectă și un stil de viață activ.

- Importanța alimentației echilibrate
- Recomandări pentru o dietă sănătoasă
- Beneficiile sportului și ale mișcării zilnice
- Hidratarea – cheia unui organism sănătos
- Sănătatea ta începe cu alegeri corecte!

„Alimentația sănătoasă și sportul sunt cheia unei vieți sănătoase!”

„Mănâncă inteligent, trăiește activ”, de Ghid pentru un stil de viață sănătos



Descoperă în această carte:

- Principiile unei alimentații corecte
- Sfaturi practice pentru un stil de viață echilibrat
- Rolul mișcării și al sportului în menținerea sănătății
- Hidratarea și obiceiurile zilnice sănătoase
- Inspirație pentru un corp puternic și o minte sănătoasă

„Un stil de viață sănătos nu este o dietă, este o alegere zilnică pentru tine!”

ALIMENTAȚIE — **HIDRATARE** — **MIȘCARE** — **ODIHNĂ**

Prof. Mihaela GHINEȚ

Să fugi departe

Versuri și Muzică: Elena-Sofia BUTNACIUC

Intro: Dm – Am – Em – Am

1. Când te-ai uitat în ochii mei,
M-am pierdut, eu m-am pierdut.
Voiai să știi ce-i în sufletul meu,
Dar nu ai putut.
„Cine ești, de unde veneai?”,
M-am întrebat atunci.
Ai plecat, căci te-au alungat
Și-am rămas așaaaa.

Refren: *Recunoștință eu îți port,*
Etern în sufletul meu.
Multe n-ai făcut,
Însă-n bine m-ai prefăcut!
Și ai vindecat
Un suflet demult pierdut!

Interludiu: Dm – Am – Em – Am

2. În fiecare ceas din zi,
Eu te văd tot mai luminos,
Căci sunt convinsă că și tu știi
Ce face dorul din om.
Cum de s-a putut?
Să te plac, așa din senin?
Ești prea blând, dar poate prea ferm,
Ca să-mi ceri înapoi inima.

Refren: *același*

Interludiu: Dm – Am – Em – Am

3. Doar peste mări și țări tu-mi ești...
Când o să-mi vii?... Când o să-mi vii?
Mereu te rog să-ți amintești:
Că-n inima mea vei trăi...
Eu te plac, tu sigur n-o știi,
Cât îmi ești tu de drag.
Dar chiar de n-o să-mi mai vii,
Te rog, nu mă uita!

Refren: *același*

Interludiu: Dm – Am – Em – Am

Final: *Însă știu că nu pot,*
Să fug cât mai departe!
De biata inima mea,
Să-nveți că un munte ne desparte!



ELENA-SOFIA BUTNACIUC
Clasa a VI-a A

Naufragiul pe Tărâmul Vino-Du-te

de Elena-Sofia BUTNACIUC

Trecuse ceva timp de când biscuiții sfărmați cu dude aproape coapte fuseseră inventați. Era o altă dimineață caldă de august, în apropierea toamnei. Vacanța se scursese așa repede! Timpul zbura ca o rândunică, nerăbdătoare să ajungă în țările exotice, unde în vremea iernii curgea lapte și miere...

În acea frumoasă dimineață, Llewellyn și prietenii săi, însoțiți de fratele băiatului și de Milo, câinele lor, mergeau încet spre dealul unde obișnuiau să se joace în vacanță. De data aceasta, au avut grijă să ia mai multă mâncare pentru Milo, ca să nu mai fie nevoit să fure sendvișurile cu brânză ale copiilor. Însă, în cazul în care se mai întâmpla s-o facă, copiii, vrând să evite astfel de situații, au luat câteva „rezerve” pentru zilele negre ale jocului pe deal.

***

După trei ore de joc și agitație copilărească, cei patru s-au așezat la umbra unui stejar, obosiți și foarte flămânzi.

— Stai să-ți dau mai întâi ție mâncarea, zise Llewellyn, scotocind în rucsac pentru hrana lui Milo.

Acesta făcu un sunet, ceva între scâncet și mârâit. Era foarte flămând și abia de mai putea aștepta. Ștergându-și sudoarea de pe frunte, băiatul se aplecă și puse câteva granule, cât să-i ajungă, pe iarbă, în fața câinelui mort de foame, care alergase cu ei în sus și-n jos pe deal.

— Acum ne dai și nouă mâncarea sau ai de gând să încerci pe noi înfometarea lentă? întrebă Caroline cu ochii ei căprui stinși.

Caroline era cea mai mică din gașcă. Avea zece ani și era sora formidabilului prieten al lui Llewellyn, care-i era și coleg de clasă. Față de fratele ei Tom, fata era blonduță și scundă, dar niciodată nu înceta să te privească de parcă ar fi fost mai înaltă decât oricine, în înălțime și în rang.

Doar la părinți se uita cu sfială, părând cel mai neajutorat copil din lume. Acum arăta ca o floricică de grădină în rochia ei roz cu căpșunele.

— Da, of, da! ridică Llewellyn puțin tonul. Tuturor ne este foame!

Și îi întinse fetei un sendviș, care-l luă fără să-i mulțumească, apoi fratelui său.

— Poftim sendvișul, spuse băiatul, observând cum privea gustarea ca pe o bogăție. Sper că-ți place, Isaac. Eu le-am făcut.

Isaac molfăia liniștit. Când auzi însă cine este autorul sendvișurilor, se opri deodată și făcu ochii mari.

— Eh, bunicele, veni părerea lui. Ai făcut și tu ce-ai putut... Două felii de pâine și o bucată amărâtă de brânză, atâta tot! Nu-i greu deloc! adăugă el întorcându-se înapoi la mâncat, cu pofta unui batalion întreg.

„Mereu când afli că un lucru e făcut de mine reacționezi așa!”, se gândi fratele mai mic. De fiecare dată când te întrebi unde au dispărut comentariile celor mai mari și dorința lor de a te tachina, atunci sosesc și nemulțumirile obișnuite ale adolescenților, deși cu întârziere.

Între timp, Milo își termină granulele din iarbă. Altele nu mai erau, și el tot era necăjit de stomac. Cum îl văzu pe stăpân atras de discuțiile celorlalți, hop! sări ca o panteră la rucsacul albastru ce fusese lăsat nu demult jos și fură sendvișiurile, ca acum trei luni. Când și-a dat seama ce făcuse, băiatul se simți ars de nervi.

— MILO!! strigă el. TU ȚI-AI MÂNCAT PORȚIA ȘI NU EȘTI SINGURUL FLĂMÂND!

Cât se dezlănțuise stăpânul său, câinele fu cu ochii-n patru la fiecare mișcare. Apoi, scoțând ușor limba, o luă la sănătoasa.

Înfomatat și enervat, Llewellyn îi lăsă pe ceilalți la umbra copacului și fugi după câine, pentru a-l prinde rapid, până nu era prea târziu. Reușise să-l ajungă din urmă pe Milo, care mâncase ultimele sendvișiuri rămase. Gâfâia și nu mai putea de foame. Fiind absorvit de pregătirea plecării la joacă, numai apucase să mănânce dimineața. Apă? Abia dacă băuse un pahar... Se simțea gata să zacă pe deal ore în șir, până avea să-l găsească cineva.

Câinele său ajunse de cealaltă parte a poalelor dealului, unde țărmul, din stânci și pietre de munte sedimentate, întâlnea oceanul, sub forma unui nisip ocru. Multe legende vechi spuneau că oceanul e nesfârșit. Asta era povestea pe care o ascultau ciulind urechile generații întregi de copii de la părinții lor.

Deși tehnologia acapara mințile multor oameni de pe acest continent, nu era cazul celor din sătucul în care locuia Llewellyn. Oamenii continuau să rămână fideli legendelor, păstrând vreme de mulți ani același caracter al tradițiilor, chiar dacă în lume domneau schimbările.

Milo, văzându-și stăpânul, o luă la goană spre apă.

Era supărat? Desigur că așa era băiatul și nu voia să-și rănească animalul de companie, dar...

„Nu…”, își spuse el, grăbind pasul. „Nu, se va îneca!...”.

— Milo! strigă Llewellyn disperat. Nu într-acolo! Nu!

Întinse mâna, ca și cum l-ar fi putut apuca, însă picioarele nu-l ajutau deloc. Deloc, și era prea târziu. Câinele se zbătea și scheuna, în încercarea de la lupta cu valurile albastre-safir ale mării. Uitându-se în jur, băiatul zări o barcă cu două vâsle din lemn, legată de un poduleț care se întindea, pe jumătate, pe apă. Fără să mai stea pe gânduri, a tulit-o spre bărcuță. S-a urcat în ea și a început să vâslească, cum putea, spre locul unde era Milo.

— Milo! mai strigă el încă o dată, cât îl țineau plămânii.

Chiar atunci, lângă barcă, se ivi capul câinelui, ud-leoarcă. Cu greu, băiatul l-a scos din apă și l-a așezat în fața sa. Slavă Domnului că trăia!

Brusc, bucuria de pe chipul său deveni mirare.

Se afla într-o ceață densă, gri. Un fenomen bizar, având în vedere buna stare a vremii din amiaza aceea…Totuși înaintă, crezând că va găsi drumul înapoi… În loc să vadă poalele dealului și podulețul de pe apă, în față îi apăru o insula mărișoară, stâncoasă, pe suprafața căreia puteai distinge niște căsuțe monotone. După ce legă barca de podul de pe insulă, îl luă pe Milo și păși pe acel nou meleag.

Primul lucru pe care-l observă Llewellyn fu vremea. Comparativ cu cea din satul lui, aici era mohorâtă, norii promițând o furtună peste câteva ore, însă îi scăpase un detaliu semnificativ pentru momentul acela. Nu era singur. La câțiva metri distanță, două fete se holbau la el. Purtau rochii lungi, lejere și niște balerini negri. Ambele aveau părul desprins, și-l priveau cu un soi de curiozitate aparte… În ciuda diferenței de vârstă insesizabile dintre ei, una dintre fete avea curajul să-l sfideze cu o căutătură crudă, pe când cealaltă îi zâmbea cu căldură. Apoi, cât ai clipi, făcură schimb de expresii.

— Tu ce cauți aici? Știi că insula noastră nu primește nou-veniți sau vizitatori? îl întrebă fata cu o expresie neprimitoare (un rânjet malițios) pe chip. Te-au pierdut părinții?

Înainte ca Llewellyn să poată răspunde acestui act de impertinență, cealaltă începu:

— Nu-l mai intimida, Louisa! Și-așa e străin pe aici. Iart-o, te rog, pe prietena mea, uneori nu realizează cum își folosește gura, adăugă ea, adresându-i-se băiatului. Fii binevenit!

Alți localnici din apropiere, văzând tot ce s-a întâmplat, au venit și ei să ia parte la discuție, dar nu înainte de a da sfoară-n țară că a sosit cineva pe insulă. Llewellyn nici nu mai știa ce să spună sau ce să creadă. Oamenii, îmbrăcați simplu, păreau modești, fapt ce-l făcea să intuiască demnitatea lor. Dar cum putea să numească „demnitate” ipocrizia de care se făceau vinovați cu toții?

În stânga și-n dreapta, auzea când vorbe mângâietoare sau compătimitoare, când pline de venin și parcă necugetate...

— Du-te, măi, acasă! Suntem suficienți aici! zicea unul.

— Nu-i asculta pe cei ce nu știu ce vorbesc, că noi te primim cu brațele deschise! spuneau duios niște femei.

Cu toate acestea, băiatul era profund uimit de felul în care ei făceau schimb de stări, într-un mod complet inexplicabil și lipsit de sens. Cei care-l ocărau ajungeau să-i dezmierde sufletul speriat cu vorbe dulci, iar cei ce erau de partea lui aruncau, dintr-odată, cu cuvinte grele ca pietrele.

Scheunatul lui Milo și strigătele mulțimii îl determinară pe băiat, în cele din urmă, să-și piardă cumpătul.

— DOAMNE, CINE VĂ MAI POATE ÎNȚELEGE? țipă el.

Vorbele lui tunară ca un fulger și îi tulburară pe cei de față mult mai tare decât ar fi făcut-o vânturile puternice ale unui uragan. Pentru un minut, mulțimea amuți. Dar

bietul Llewellyn, abia reușea să-și mai târască picioarele. Era nemâncat, apă nu băuse decât foarte puțină, iar părul negru ca noaptea fără stele era unsuros din cauza sudorii. Mai pe scurt, era foarte slăbit... Oftând prelung, se prăbuși pe solul stâncos și leșină, înconjurat de acel vacarm asurzitor.

***

Se trezi într-un dormitor mare, cu Milo lângă pat. Câinele îl privea îngrijorat.

— U...Unde...sunt? îngăimă el, și se sperie deodată la gândul că cei care l-aduseseră aici ar putea fi la fel ca cei ce-l întâmpinaseră.

O tânără brunetă intră în cameră cu niște cârpe ude și bandaje. Părul negru, lung semăna de fel cu al său, de asemenea și ochii. Era pitică, purta o rochie simplă, maronie, și un șorțuleț alb la brâu. În puține cuvinte, era foarte frumoasă, dar părea, oarecum, tristă...

— Nu-ți fie teamă, nu sunt ca ceilalți! spuse fata, parcă citindu-i mintea. Te afli pe Tărâmul Vino-Du-te, îi răspunse apoi, tamponându-i fruntea cu una dintre cârpe. Oh, și ce palid ești! Pe deasupra, mai avea și fața, și mâinile zgâriate, probabil de la căzătura pe stâncile ascuțite.

— Ce tărâm mai e și ăsta? șopti băiatul.

— E o poveste foarte, foarte lungă, zise ea dându-i să bea niște ceai cu aromă de fructe. Sunt Rosemary. Numele de „Vino - Du-te” se referă la personalitatea oamenilor de pe-aici... Dacă nu ești de pe insulă, nu ai șanse să te îmbolnăvești de nebunia lor. Și eu nu m-am născut aici. Cum am spus, acest nume vine de la comportamentul locuitorilor ei, care au două fețe. Când erau primitori și iubitori, când... deveneau niște monștri... Aici, Rosemary vărsă o lacrimă. Și-o șterse repede cu mâna.

— Hei, nu plânge..., încercă el să o consoleze, mângâindu-i brațul. Sunt Llewellyn. Locuiești singură?

Urmă o tăcere apăsătoare. Băiatul se simțea mai bine și era liniștit de faptul că gazda lui nu e ca restul localnicilor.

— Da, recunoscu ea. Locuiesc singură, pentru că nu le mai pot suporta capriciile celorlalți, chiar dacă nu sunt capabili să realizeze că sunt ființe cu două laturi... La fel erau și părinții mei. Ba mă îmbrățișau, ba mă ignorau cu totul... ca un blestem!

Acum, Llewellyn înțelegea întreaga poveste. Cum puteau fi oamenii atât de meschini, fără să-și dea seama? Cum puteai oferi atâta iubire unui suflet îndurerat, ca apoi să o iei și să o arunci ca pe o mizerie, pe care nimeni n-ar fi dat doi bani pe ea? Însă dragostea nu era o mizerie, iar dacă era, era și singura de care lumea avea nevoie.

— În fiecare amiază, fac plimbări pe mal, spuse Rosemary, împreunându-și mâinile. Când te-am găsit, erai înconjurat de o mulțime impresionantă. Am fost mirată să o văd acolo, unde nimeni nu prea umblă, în afară de pescari. Te-am găsit zăcând, în mijlocul tuturor. Mi-am zis că ai avea nevoie să fii îngrijit.

— Mulțumesc pentru tot, îi zâmbi el recunoscător. Lasă-mă să-ți explic totul! o mai rugă, ridicându-se în capul oaselor: Eram pe deal...

— Nu, nu, nu-i nevoie, Llewellyn! sări fata, punându-i mâna pe piept și rezemându-l iarăși de perna albă din spatele lui. Trebuie să te odihești, căci știu tot!

Văzând nedumerirea de pe chipul băiatului, Rosemary îi arătă calm spre Milo, care aștepta cuminte pe pardoseală.

— El mi-a spus tot, continuă ea așezând lucrurile prin odaie.

— Milo?! Imposibil! o contrazise Llewellyn. Ori delirez și te înțeleg greșit, ori mă aburești tu!

— Da, chiar el, vorbi calm fata, dar încruntându-se ușor din cauza acuzației ce îi era adusă. Când animale din alte tărâmuri sosesc pe la noi, acestea deprind arta graiului omenesc, însă numai aici!

— Milo? murmură stăpânul lui. Poți...

— Vorbi? Desigur! Răspunse câinele cu o voce vioaie.

Pe Llewellyn îl trecu un fior. Rosemary se oferi să-i mai aducă o pătură, dar el refuză cu îndârjire. A înștiințat-o că avea de gând să plece și că avea s-o ia în satul lui. Dorința sa o făcu pe fată să roșească asemenea unui trandafir, șovăind clipe bune. Deși detesta locul acesta, se atașase cumva de el. Totuși, fusese de acord. Astfel că, la apus, aveau să părăsească insula în deplină tăcere, fără ca cineva să știe. Cât timp ea scria un bilet de rămas-bun, pentru familia ei, să nu se îngrijoreze prea tare, Llewellyn sorbea mulțumit din supa pe care i-o dăduse fata. Se spălă, se îmbrăcă, vorbi cu Milo... Erau gata să se întoarcă acasă.

În tot drumul spre malul oceanului, Milo și-a folosit abilitatea de a vorbi nonstop. Deschidea fel de fel de subiecte, fie despre mâncare, furtul sendvișiurilor sau vestimentație. Era conștient că, de îndată ce va ajunge pe continent, graiul îi va pieri, iar limba îl va ajuta doar la lătrat, mârâit sai scheunat. Se bucura de puținul timp în care vorbea, știind că e prima și ultima ocazie...

Tăcu însă preț de cinci minute, în care, pe străduța din capătul orășelului, oamenii îi fixară puțin cu privirea și le zâmbiră prietenos. După ce Rosemary le întoarse și ea o expresie binevoitoare, îi șopti, pe un ton alarmat, băiatului:

— La apus, toată lumea intră în case. Dar e cel mai bine să fim precauți și să nu pierdem vremea, până nu-și schimbă starea cei cu care ne-am întâlnit...

Lângă pod, un lampion lumina slab împrejurimile. Barca cu care veniseră Llewellyn și câinele încă era legată de unul dintre piloni, legănându-se în liniște pe valurile domole ale ape. Înainte de a urca în bărcuță, Rosemary se uită înspre căsuțe cu un oarecare regret, ca să zâmbească ulterior și să se holbeze insistent la băiat, care nu pricepea de ce. Au rămas un timp plutind, încă legați de pod. Fata făcu ochii cât cepele, înghițind în sec.

— Când aveam vreo patru ani, am ajuns aici, spuse, ochii ei golindu-se de orice lucru ce-i întâmpina vederea. Eram la poalele unui deal, în vecinătatea oceanului. Căutam scoici. În ziua aceea, ceața care te-a înghițit pe tine a înaintat până pe țărm. M-am pierdut în ea și m-am trezit...aici... Încă o aud pe mama strigându-mi numele speriată...

Llewellyn o privea cu atenție. Milo însă, părea relaxat, ca și cum ar fi știut ce confesiune urma să fie rostită.

— Aveam doi frați, reluă ea. Unul de doi ani, iar celelalt un bebeluș nu demult născut. Ținta ei deveni el. Bebelușul... avea părul negru, ochii verzi, limpezi. Ca tine... Când m-a văzut pe plajă, Milo m-a recunoscut. Deși mama l-a luat când eram mică, el și-a ținut minte vechea stăpână. Băiatului îi căzu fața.

— Ești... cea piedută... Mama ne zicea, începu el înmărmurit.

— Da, sunt sora ta, afirmă Rosemary și îl luă de mână pe fratele ei. Câinele m-a rugat să am grijă de tine, după ce ai leșinat... Atunci am constatat cu adevărat cine erați. Am aflat că erai mai mic și...

I se frânse glasul.

— Of, mama și tata îți duc dorul nespus de mult! vorbi Llewellyn, îmbrățișându-și sora mai mare. Cum plecăm de aici?

— O legendă din sat era despre o vrajă.., încercă ea să-și amintească, căutând-o în valurile oceanului. Mai întâi, dezleagă barca, apoi repeți odată cu mine, bine? Și vom fi în siguranță acasă.

Băiatul, nici nu apucă să se ridice de pe locul său, că Milo i-o luă înainte și smulse funia de pe pilon cu dinții. Nodul s-a desprins și barca a fost eliberată.

— Nu ne putem permite să pierdem timpul prețios cu oameni fără pic de agilitate! mormăi câinele la adresa băiatului, care își dădu ochii de smarald peste cap.

Închizându-i pe ai ei, Rosemary luă mâinile fratelui său, spunându-i că trebuie să facă la fel pentru a funcționa vraja.

— Dragostea ne ajută, dragostea ne unește, dragostea ne duce în locul în care inima râvnește. Acesta e, dar trebuie rostită în latină.

Apoi amândoi:

— Amor nos iuvat, amor nos unit, nos ad locum ducit ubi cor desirat.

***

Llewellyn vâslea încet când ceața densă s-a risipit, făcând loc cunoscutului deal din sătucul natal. Debarcând, au lăsat bărcuța legată de pod, cu o bilțel pus cu atenție înăuntru: „Ne pare rău, am avut nevoie urgentă de ea!”.

În ciuda întunericului de nepătruns al nopții ce-i urmărea cu fiecare pas, cei doi frați și Milo au fugit până acasă. Câinele nu mai vorbea, dar nu părea trist din cauza asta.

Deschizând ușa casei părintești cu un dor nestăpânit, copiii s-au simțit și ei amorțiți de spaima celor pe care-i priveau. Deși trecuse o zi de la dispariția băiatului, Tom și Caroline nu putuseră să-i părăsească familia, compătimindu-i pentru lipsa unei persoane dragi. Isaac era peste măsură de agitat. Tatăl era zbuciumat de-a binelea, iar mama plângea, niciunul nemaiavând puterea să îndure pierderea altui copil.

Observându-i pe Llewellyn, pe Rosemary și pe câine stând ca niște statui în fața ușii, toate bănuielile, temerile și tristețea s-au spart ca o oglindă pe gresie.

Cei cinci au pus întrebări curioase, urmate lacrimile de bucurie ale părinților, pricinuite de întoarcerea fetiței pierdute, care se dezvoltase frumos, cum nu puteau ei intui.

Frații dispăruți au căzut de acord, pe mușește, că ar fi mai sigur să nu le vorbească despre magia și durerea ce domneau dincolo de ocean. Fata a ticluit o poveste unde se rătăcise prin ceață, iar o doamnă tânără, crezând-o orfană, a adoptat-o și a crescut-o. Doamna era dintr-un ținut îndepărtat, astfel că lui Rosemary i-a fost greu să se întoarcă la adevărata familie.

Și bine au făcut cei doi. Nimeni nu trebuia să știe de magie, fiindcă poate fi dureroasă uneori. În plus, dacă ai parte de fericire, de ce ai înlocui-o cu suferința nemărginită?

Poveștile continuă… abia așteptăm să le împărtășim cu tine!”

ECHIPA REDACȚIONALĂ

DIRECTOR,
Prof. Dumitru-Marius ȚUVICHI

CONSILIER EDUCATIV,
Prof. Cătălin-Haralambie STĂNICĂ

REDACTOR ȘEF,
Prof. Andreea GHINDĂOANU

EDITORI TEXTE:
Prof. Raluca LAIU
Prof. Nicoleta ORZA
Prof. Violeta VIȘAN

TEHNOREDACTOR:
Prof. Ana-Maria ARCHIP

DESIGNERI GRAFICĂ:
Prof. Nicoleta COJOCARU
Prof. Mihaela ZÂNICA

COORDONATORI:
Prof. Crina-Petronela CHIFU
Prof. Alina HUȚUPAN
Prof. Ligia-Carmen ALDEA
Prof. Maria ADIACONIȚEI
Prof. Camelia-Elena DARIE
Prof. Loredana MANCAS
Prof. Elena PLESOIANU
Prof. Ioan CAIA
Prof. Elena DITU
Prof. Angelica ISTRATE
Prof. Orica HOCIUNG
Prof. Alexandra IMBRU



ISSN 3120 – 046X